

Kveekariutiskirje / Kväkarnyhetsbrev / Quaker Newsletter 6 / 2008

s. 23. – 25.

Jotkut Ystävät,
Saksan VK 2008

s. 26. – 28.

Some Friends,
German YM 2008

p. 28. – 30.

Några Vänner,
Tysklands ÅM 2008

– *Maija Mäkelä*

s. / p. 20. – 21.

Terveisiä, kiitoksia
ja raportti
Georgiasta

Greetings, thanks
and report from
Georgia

Hälsningar, tack och
rapport från
Georgien

p. 32. – 33.

A visit to England;
photo from
Marisa's & Julia's
visit to Turku/Åbo

s. 34. – 35.

Vierailu Englantiin;
kuva Marisan & Julian
vierailusta Turkuun

s. 36. – 37.

Ett besök till England;
foto från
Marisas & Julias
besök till Åbo

Marisa

Julia

Anna

Christina

Tomi

Mike

Sisällysluettelo / Contents / Innehåll

1. Valokuvia / photographs / foton
2. Sisällysluettelo / Contents / Innehåll
3. Hankala Totuus Joulusta – Heather Lundberg Fowler
4. The Troublesome Truth About Christmas – Heather Lundberg Fowler
5. Den besvärliga sanningen om julen – Heather Lundberg Fowler
6. **Kalenteri / Diary / Kalender**
7. Helsingissä kokeillaan arkitapaamisia / Trying out weekday meetings in Helsinki / I Helsingfors prövas vardagsmöten
8. Mitä Turun Ystävissä on tapahtunut ... / What's been happening with Turku/Åbo Friends ... / Vad har hänt bland Åbo Vänner ...
9. - 10. Joulukuinen tervehdys Tampereelta! / December Greetings from Tampere!
10. Decemberhälsning från Tammerfors!
10. Raili Tellervo Lampela In Memoriam (på svenska)
11. Raili Tellervo Lampela In Memoriam (suomeksi & in english)
12. Tervitused Eestist! (In English, suomeksi & på svenska)
13. Kveekarijoukko kasvaa / The Quaker community is growing – Antti Alhonsaari
14. The Quaker community is growing / Kväkargruppen växer – Antti Alhonsaari
15. Finland Yearly Meeting Structure weekend, Helsinki, 8-9.11.2008 – Mike Fowler
16. Suomen Vuosikokouksen Rakenneviikonloppu, Helsinki, 8-9.11.2008 – Mike Fowler
17. Finlands Årsmötes Strukturveckoslut, Helsingfors, 8-9.11.2008 – Mike Fowler
18. **Miten voi lahjoittaa / How to donate / Hur man donerar**
19. Mentions of us Quakers in World literature as read by me – Ulla Krekola
20. – 21. Georgia / Georgien
21. Stamps, please! / Postimerkkejä, kiitos! / Frimärken, tack!
22. Letter from Germany (European Network for Civil Peace Services)
23. – 25. Matkaraportti Saksan Vuosikokouksesta 2008 – Maija Mäkelä
26. – 28. Travel report from German Yearly Meeting 2008 – Maija Mäkelä
28. – 30. Reserapport från Tysklands Årsmöte 2008 – Maija Mäkelä
31. EMES Epistle: Europe & Middle East Friends Gathering 2008
32. – 33. Mike's and Heather's experiential visit to England, October 2008 – Mike Fowler
34. – 35. Miken ja Heatherin elämysmatka Englantiin lokakuussa 2008 – Mike Fowler
36. – 37. Mikes och Heathers upplevelserika besök till England, oktober 2008 – Mike Fowler
38. 2008 Quaker Youth Pilgrimage Epistle / Micah Bales' blogs
39. Kuka kukin on Suomen Vuosikokouksessa / Who's Who of Finland Yearly Meeting / Finlands Årsmötes Vem är vem
40. **Hartauskokoukset Suomessa / Andaktsmöten i Finland / Meetings for Worship in Finland**

Hankala totuus joulusta – Heather Lundberg Fowler (English p.4, svenska s.5)

Eräs Turun kulttuuriyhteisö pyysi minua hiljattain kirjoittamaan artikkelin joulun juhlimisesta Englannissa. Kamppailin yrittäessäni kirjoittaa asioita, joita tiesin heidän haluavan kuulla. Tiesin, että kuvaus ”kuva-kirjamaisesta” englantilaisesta joulusta (ja toden totta, Englannista), jota he minulta odottivat, ei ollut totuudenmukainen eikä eettinen. Lopulta kirjoitin seuraavan artikkelin, mutta pelkään, että he pettyivät ja hämmentyivät siitä. Olisiko minun pitänyt sanoa heille, etten ollut oikea henkilö kirjoittamaan sellaista artikkelia, jonka he halusivat? Vai olisiko minun pitänyt estää omia (epävarmoja ja sekavia) tunteitani siitä, kuinka joulua juhliitaan ja pitäisi juhlia, vyörymästä paperille? En edelleenkään tiedä...

Kastanjoita paahtumassa takkatulen yllä, valtava juhla-ateria koko suvun kesken, lasillinen portviiniä kirkkoherran kanssa, joululaulujen laulamista ja lahjojen jakamista koristellun joulukuusen alta... Nämä mielikuvat ovat tuttuja viktoriaanisista romaaneista, mutta onko niillä mitään tekemistä sen kanssa, kuinka joulua juhliitaan Englannissa uudella vuosituhanella? Onko enää olemassa ”perinteistä” englantilaista joulua?

Perinteitä on toki yhä olemassa, mutta arvostetaanko niitä ja nautitaanko niistä todella? Ensimmäisenä tulee ruoka: Monet kokevat, ettei joulu ole oikeanlainen ilman kalkkunaa, täytettä, paistinperunoita, ruskeaa kastiketta, ruusukaalia ja karpalohilloa, joita seuraa jouluvanukas, joulukakku, täytetyt tortut ja hehkuviini. Mutta heti kun ateria on syöty, alkaa jokavuotinen valitus ylensyömisestä. Onko järkeä harrastaa tällaista ylenmääräistä itsensä hemmottelua aikakaudella, jolloin sairaalloinen ylipaino on monille todellinen terveysongelma?

Ruokalasku voi jo yksistään olla pelottavan suuri, joten minua ihmetyttää vielä enemmän se, että tämänhetkisestä luottokriisistä huolimatta kyselytutkimukset osoittavat, että jokainen ihminen aikoo käyttää keskimäärin 700€ joululahjoihin. Joulusta on tullut suuren luokan kaupallista liiketoimintaa. Joulua aletaan mainostaa varhaisesta syksystä lähtien, ja kaikkia, jotka eivät lankea mainoksiin, pidetään kitsaina roopeankkoina. Onneksi trendi on kääntymässä hieman, ja ”eettiset lahjat” kasvattavat suosiotaan. Tällaisia ovat reilun kaupan tuotteet sekä lahjoitukset erilaisiin hyväntekeväisyyskohteisiin, joista antaja saa todistuksen, jossa todetaan tämän esim ”ostaneen” 3 pulpettia afrikkalaiseen kouluun. Myös itsetehdyt lahjat ovat kokeneet paluun ihmisten keskuudessa, jotka eivät ole huolissaan pelkäämään tilinsä saldosta ja ympäristöstä, vaan haluavat myös antaa jotain persoonallista ja merkityksellistä.

Entä sitten se onnellinen suku? Englannissa avioliitoista päättyy eroon. Tämä tarkoittaa yhä enemmän sisaruksia, puolisisaruksia ja äidin tai isän uuden puolison lapsia, joita kuskataan edestakaisin toisistaan etääntyneiden vanhempien välillä: kaksi juhlaa = kaksin verroin lahjoja ja hauskanpitoa? Ei aina. Paine ”hauskanpitoon”, mahtavien juhla-aterioiden valmistamiseen, tuhlailevien lahjojen antamiseen (jotka usein on ”maksettu” luotolla) sekä alkoholin suurkulutus on täydellinen yhdistelmä stressiin. Ei siis ihme, että Englannissa joulun aikaan itsemurhat, kotiväkivalta ja avioerot lisääntyvät enemmän kuin minään muuna vuodenaikana. ”Oi joulun rauhaa...”

Mutta hetkinen! Tunnumme unohtaneen, että joulu on Jeesuksen syntymäjuhla... Eikö olekin? Onko joulu Englannissa täysin uskonnollinen juhla, vai onko siitä tullut myös kulttuuri-ilmiö? Englantilaisten aikuisten keskuudessa tehty kyselytutkimus paljasti, että yli 40 % ei pidä itseään kristittyinä, ja alle 10 % käy säännöllisesti kirkossa. Miksi siis suurin osa Englannissa asuvista juhlii joulua? Onko joulun kristillinen merkitys suurelta osin unohdettu? Vai ovatko kyyniset ja ahneet yritykset kaapanneet sen käyttääkseen sitä hyväkseen? Vai onko se sopeutunut ja laajentunut myös Englannissa nykyään elävän ja kasvavan kulttuurisesti, etnisesti ja uskonnollisesti monimuotoisen väestönosan juhlaiksi?

Tulen kveekariperheestä. Kveekarismien periaatteen mukaan jokaista päivää tulisi juhlia yhtä pyhänä ja arvokkaana. Jotkut englantilaiset kveekarit, jotka noudattavat neljän todistuksen, totuuden, yksinkertaisuuden, rauhan ja yhdenvertaisuuden periaatetta, eivät juhli joulua lainkaan. Toiset keskittyvät viettämään aikaa perheen ja ystävien kanssa sen sijaan, että käyttäisivät paljon rahaa ruokaan ja lahjoihin. Joten ”Hyvän Joulun” toivotuksen sijaan toivotan rauhaa, valoa ja iloa jokaisen elämään.

The Troublesome Truth about Christmas – Heather Lundberg Fowler (Suomeksi s.3, svenska s.5)

I was recently asked by a cultural society here in Turku/Åbo to write an article about how Christmas is celebrated in England. I struggled as I tried to write the things I knew they wanted to hear. I knew that the description they were expecting from me: of a 'picture book' English Christmas (and, indeed, England) was neither true nor ethical. In the end I wrote the following article, but I fear I disappointed and confused them. Should I, instead, have told them that I wasn't the person to write the kind of article they wanted? Or should I have stopped my own (uncertain and mixed) feelings about how Christmas is – and should be – celebrated, from spilling onto the page? I still don't know...

Chestnuts roasting on an open-fire, a huge feast with the extended family, sharing a glass of port with the vicar, singing carols and exchanging presents under a decorated tree ... these images come from Victorian novels: but do they have anything to do with how Christmas is celebrated in England in this new millennium? Is there such a thing as a 'traditional' English Christmas anymore?

There are certainly still traditions, but are they really all observed out of reverence or enjoyment? First there is the food: many people feel "it just isn't Christmas" without a turkey, stuffing, roast potatoes, brown gravy, sprouts and cranberry sauce; then Christmas-pudding and Christmas-cake, mince pies and mulled wine ... but as soon as the meal is eaten the annual complaints begin about having over-eaten. In an age where obesity is a real health issue for many, does it make sense to have this self-imposed over-indulgence?

The food bill alone can be frightening, so it amazes me even more that, despite the current 'credit crunch', polls suggest that people are each planning to spend, on average, €700 on Christmas presents. Christmas has become a commercial enterprise on a gross and grandiose scale, with advertisements from early autumn implying that anyone not taking part are unloving 'Scrooges'. Thankfully the tide is turning to some extent with 'ethical' gifts on the rise: Fair-Trade items and donations to charities which will supply you with a certificate stating that you have 'bought', for example, three desks for a school in Africa. Hand-made gifts are also enjoying a revival by people not only concerned for their bank balance and the environment, but who also want to give something personal and meaningful.

And what of that happy extended family? It is estimated that almost 50% of marriages end in divorce in England. Increasingly this means siblings, half-siblings and step-siblings have to be shuttled back and forth between estranged parents: twice the celebrations = twice the presents and fun? Not always. The pressure to 'have a good time', produce wonderful feasts, give out lavish presents (often 'paid' for with credit), and drink alcohol in large quantities, is the perfect mix for stress. So it isn't surprising that the Christmas period sees more suicides, domestic violence and marital break-ups than at any other time of year in England. "Tis the season to be jolly ..."

But wait a minute! We seem to have forgotten that Christmas is a celebration of the birth of Jesus Christ ... isn't it? Is Christmas a purely religious festival in England, or has it also become a cultural phenomenon? A survey of adults living in England revealed that over 40% do not identify themselves as Christian, and less than 10% regularly attend a Christian church service. Why then, do the vast majority of people living in England celebrate Christmas? Has the Christian meaning of Christmas been, for the most part, lost? Or has it been hijacked and exploited by cynical and greedy corporations? Or has it been adapted and broadened to include and embrace the ever increasing cultural, ethnic and religious diversity found in England today?

I come from a Quaker family. Quakerism advises that each and every day should be celebrated as equally holy and precious. Following the four testimonies of Truth, Simplicity, Peace and Equality, some English Quakers don't mark Christmas at all, while others concentrate on the aspects of spending time with family and friends, rather than spending a lot of money on food and gifts. So instead of 'Merry Christmas', I wish for peace, light and joy to fill everyone's lives.

Den besvärliga sanningen om julen – Heather Lundberg Fowler (Suomeksi s.3, English p.4)

Nyligen bad mig en kulturell förening här i Åbo skriva en artikel om hur julen firas i England. Jag kämpade med att försöka skriva om sådant de ville höra. Jag visste att de ville att jag skulle beskriva något slags engelsk bilderboksjul (och i förlängningen ett England) som varken var sann eller etisk. Till slut skrev jag följande artikel, men jag är rädd för att jag gjorde dem besvikna och konfunderade. Borde jag i stället ha sagt att jag inte var den rätta personen att skriva den artikel de ville ha? Eller borde jag ha hindrat mina egna (osäkra och blandade) känslor om hur man firar jul – eller borde fira den – att spilla över på sidan? Det vet jag fortfarande inte...

Kastanjer som rostas i brasan, en stor fest med hela släkten, ett glas portvin med kyrkoherden, julsånger och presenter under den klädda julgranen.... sinnebilder som kommer ur viktorianska romaner. Men har de något att göra med hur man firar jul i England under detta nya årtusende? Finns det ens något som man kan kalla en traditionell engelsk jul längre?

Det är klart att det ännu finns traditioner, men följer man dem av respekt för det förgångna eller för att man har glädje av dem? För det första handlar det om mat: många tycker att det 'helt enkelt inte är jul' utan kalkon med fyllning, rostad potatis, brunsås, brysselkål och tranbärssås; därefter julpudding och julkaka, *mince pies* och glödgat vin. Men så snart måltiden är uppäten börjar de årliga klagovisorna om att man har ätit för mycket. I en tidsålder när fetma är en riktig hälsofråga för många kan man fråga om det faktiskt är någon idé med detta självpåtagna frosseri.

Bara själva maträkningen kan vara skrämmande, så det förvånar mig ännu mera att opinionsundersökningar visar att folk även i dessa åtstramningstider planerar att lägga ner i medeltal €700 på julklappar. Julen har blivit ett kommersiellt företag i grandios skala. Redan tidigt på hösten antyder annonserna att den som inte deltar i den här karusellen är en missunnsam 'Scrooge'. Lyckligtvis har trenden vänt i viss utsträckning så att 'etiska' gåvor är på väg att öka: 'Fair Trade'-varor och donationer till goda ändamål som ger dig ett intyg på att du till exempel har köpt tre skolbänkar till en skola i Afrika. Handgjorda presenter är på väg tillbaka bland folk som inte bara tänker på sin plånbok och miljön utan också vill ge något personligt och betydelsefullt.

Och när det gäller den lyckliga storfamiljen? Man beräknar att nästan 50% av alla äktenskap i England slutar i skilsmässa. Mer och mer betyder det att syskon, halvsyskon och styvsyskon måste försas fram och tillbaka mellan frånskilda föräldrar. Två gånger jul = två gånger presenter och kul? Inte alltid. Pressen att ha roligt, ordna underbara fester, ge storslagna presenter (ofta betalda på kredit), dricka massor av sprit, allt detta är det perfekta receptet på stress. Så det är inget att undra över att jultiden betyder flera självmord och mera familjevåld och spruckna äktenskap än under någon annan tid av året i England. 'Julglädje....!'

Men vänta lite! Vi verkar ha glömt att det är Jesu födelse vi firar under julen eller.... Är julen en religiös fest i England, eller har den blivit ett kulturfenomen? En undersökning visade att över 40% av vuxna engelsmän inte betraktar sig som kristna, och att mindre än 10% regelbundet går i kyrkan. Varför firar då den överväldigande majoriteten av engelsmän jul? Har julens kristna betydelse i huvudsak gått förlorad? Eller har den övertagits och exploaterats av cyniska och giriga affärsintressen? Eller har den anpassats och vidgats till att innesluta och omfatta den allt större kulturella, etniska och religiösa mångfalden i dagens England?

Jag kommer från en kväkarfamilj. Kväkarismen lär oss att varje enskild dag borde firas som lika helig och dyrbar. I enlighet med våra fyra vittnesbörd Sanning, Enkelhet, Fred och Jämlikhet väljer vissa kväkare att inte fira jul alls medan andra koncentrerar sig på julens aspekter som rör samvaron med släkt och vänner snarare än stora utlägg för mat och gåvor. Så i stället för 'Glad Jul' önskar jag frid, ljus och glädje i allas liv.

Kalenteri 2009

4.1. Helsinki, klo 12.00. Kokous koskien Helsingin kokouksen suunnitelmia

7.1., 21.1., 4.2, 18.2 klo. 17.30 Helsingissä kokeillaan arkitapaamisiakin

31.1. Seuraava Työhartauskokous, Tampere

Diary 2009

4.1. Helsinki, 12 noon. A meeting concerning the Helsinki group's plans

7.1., 21.1., 4.2, 18.2 5.30pm Weekday Meetings in Helsinki

31.1. Next Meeting for Worship for Business, Tampere

Kalender 2009

4.1. Helsingfors, kl. 12.00. Möte som gäller Helsingfors gruppens planer

7.1., 21.1., 4.2, 18.2 kl. 17.30 Vardagsmöte i Helsingfors

31.1. Följande Beslutsandaktsmöte, Tammerfors

Eurooppa / Europe / Europa

(lisää osoitteesta / mer från / more from: <http://emes.quaker.eu.org>)

6.-8.3. Grenztreffen CH-D-F, Schwarzwald, Lindenberg: K Mangels zeitschrift@quaker.org

10.-17.4. EMEYF Spring Gathering, Damascus, Syria.

How has your faith been formed and informed by the faith of others? How do your beliefs interact with 'the other'? An exciting program for young Friends (18 years and up) has been designed to strike balance between: experiencing and learning about the socio-political, cultural and religious history of the area; and attending to our spiritual growth. Spread the word. Bring your friends. We can't wait to see you in Damascus! More information and applications are available at: www.emeyf.quaker.eu.org
& also: http://spreadsheets.google.com/viewform?key=pTJD-C2OTBMsH-sfC_WOGZA

~~~~~

Seuraava uutiskirje / The next newsletter / Följande nyhetsbrevet

Jag hoppas att i 2009 kan nyhetsbrevet publiceras varannan månad. Precis datum beror på Beslutsandaktstmöten och andra evenemang. Om jag får någonting innan **4.1.2009**, då publicerar jag det i januaris brev. Om det kommer någonting efteråt tyvärr kan det vara svårt att publicera innan mars.

Toivon, että vuonna 2009 uutiskirje julkaistaan joka toinen kuukausi. Tarkka päivämäärä riippuu Työhartauskokouksista ja muista tapahtumista. Jos saan jotain ennen **neljättä tammikuuta** laitan sen tammikuun kirjeeseen. Sen jälkeen, valitettavasti, minun on vaikea sisällyttää se ennen maaliskuuta.

I hope to publish the newsletter every second month in 2009. Precise dates depend on the Meetings for Worship for Business and other events. Anything received before **4.1.2009** will go in January's newsletter. If anything comes after that then unfortunately it'll be difficult to publish it before March.

Helsingissä kokeillaan arkitapaamisia

(English below, svenska längre nedanför)

Onko kiinnostusta tai tarvetta kokoontua hartauskokoukseen myös arkena, illansuussa, työpäivän tai asioiden jälkeen? Tähän on nyt mahdollisuus Vaasankadun Kveekarikodissa **joka toisen viikon (parilliset viikot) keskiviikkona klo 17.30 alkaen**. Ensimmäinen arkitapaaminen on keskiviikkona **7.1.2009**, seuraavat 21.1., 4.2. ja 18.2....

On ajateltu, että vietämme yhteistä hiljaista hartautta puoli tuntia. Ne, jotka ehtivät, voivat jäädä hetkiseksi keskustelemaan kveekarielämään liittyvistä asioista. Kaikki ovat tervetulleita tapaamisiin!

Voit ottaa yhteyttä: Pirkko Lehto 09 728 4565
Raija Kjellberg 050 305 7503 tai raija.kjellberg@gmail.com

~~~~~

Trying out weekday meetings in Helsinki

Are you interested in or do you feel a need to come to Meeting for Worship on a weekday, in the evening or after work? Now there will be Meeting for Worship at the Quaker home on Vaasankatu **every second Wednesday (during even numbered weeks) at 5.30 p.m.** The first Meeting will be held on Wednesday **7.1.2009**, the following Meetings on 21.1., 4.2. and 18.2....

We thought to have half hour Meetings. Those who have time could stay a while afterwards and talk about things Quakerly. Everybody is welcome to come!

Contact: Pirkko Lehto 09 728 4565
Raija Kjellberg 050 305 7503 or raija.kjellberg@gmail.com

~~~~~

I Helsingfors prövas vardagsmöten

Finns det intresse eller behov för att samlas också på vardag, på kvällen eller efter arbetsdagen tagit slut? Det finns nu möjlighet att träffas **varannan vecka (jämn veckonummer) på onsdagar från kl. 17.30**. Det första mötet är onsdagen den **7.1.2009**, de följande är 21.1., 4.2. ja 18.2....

Vi hade tänkt att vi tillbringar en halv timme Andaktsmöte tillsammans. De som hinner får stanna en tid för att diskutera saker som gäller kväkarlivet. Alla är välkomna till mötena!

Kontakt: Pirkko Lehto 09 728 4565
Raija Kjellberg 050 305 7503 eller raija.kjellberg@gmail.com

~~~~~

Tampereellakin saatetaan kokeilla – katso sivu 9!

They might be experimenting in Tampere too – see page 9!

De kanske prövar på någonting också i Tammerfors – se sida 10!

What's been happening with Turku / Åbo Friends as autumn turns to winter, 2008

(Suomeksi alla, svenska längre nedanför)

We continue to welcome new Attenders - although we did have to politely ask one newcomer to leave: a Blue Tit who flew inside one Sunday just before Meeting! Through ill-health and circumstance sometimes not all Friends have been able to join us: instead they have held their own simultaneous Meetings for Worship - one week Turku/Åbo had 4 on the same Sunday! At other times we've held extra MfW to support Friends in need and visited Friends unable to get out of the house.

We're also meeting in other ways: Heather, Mike, Päivi, Tomi and Sabrina went to a gig by Jim. Päivi, Mike and Heather attended a Peace March. Heather watched Christina and Lasse row to victory in their University boat team races. Mike, Tomi, Anna and Jim went to performances by Sabrina's & Heather's Creative Communication course students. Päivi, Eeva, Christina and Mike attended a baroque concert. Now Päivi, Eeva, Anna, Christina, Aino L and Heather are discussing their own music possibilities ...

We've also enjoyed contact with other Friends throughout Finland: at the Structure Weekend in Helsinki, the MfWfBusiness in Turku/Åbo and via phonecalls, emails and letters. Happy New Year to all!

Mitä Turun Ystäväissä on tapahtunut syksyn tullessa talveksi vuonna 2008

Toivotamme tervetulleiksi uudet Osallistujat kuten aina – vaikka meidän piti kohteliaasti pyytää erästä uutta tulokasta poistumaan: sinitäinen, joka lensi sisään yhtenä sunnuntaina ennen Hartauskokousta! Terveystyistä ja vaikeiden olosuhteiden takia kaikki eivät ole voineet liittyä seuraamme: sen sijaan he ovat pitäneet omia samanaikaisia Hartauskokouksia – yhtenä viikkona Turussa pidettiin neljä samana sunnuntaina! Muulloin olemme pitäneet lisää Hartauskokouksia kannustaaksemme Ystäviä tarpeessa, ja käväisseet Ystävillä, jotka eivät ole päässeet kotoa ulos.

Tapaamme myös toisin tavoin: Heather, Mike, Päivi, Tomi ja Sabrina kävivät Jimin keikalla. Päivi, Mike ja Heather osallistuivat rauhankulkueeseen. Heather näki Christinan ja Lassen soutavan voittoon yliopistojen soutuvenekilpailussa. Mike, Tomi, Anna ja Jim katsoivat esiintyjä Sabrinan ja Heatherin 'Creative Communication'-kurssilla. Päivi, Eeva, Christina ja Mike kävivät barokkikonsertissa. Nyt Päivi, Eeva, Anna, Christina, Aino L ja Heather keskustelevat omista musikaalisista mahdollisuuksistaan.

Olemme myös saaneet iloa yhteydenotosta muihin Ystäviin läpi Suomen: Helsingin rakenneviikonlopputapaamisessa, Turun THK:ssa ja puhelinsoittojen, s-postiviestien ja kirjeiden välityksellä. Hyvää uutta vuotta kaikille!

Vad har hänt bland Åbo Vänner när höst har blivit vinter 2008

Vi fortsätter välkomna nya Deltagare – fast vi måste vänligt be en nykomling avgå: en blåmes som flög in i huset en söndag just innan Andaktsmötet! Dålig hälsa och andra omständigheter har hindrat några från att delta i mötena: i stället har de hållit egna Andaktsmöten – under en vecka i Åbo hölls det fyra på samma söndag! På andra tider har vi hållit extra Andaktsmöte för att stöda Vänner i behov, och besökt Vänner som har inte kunnat gå ut från huset.

Vi möttes också på andra sätt: Heather, Mike, Päivi, Tomi och Sabrina gick till Jims konsert. Päivi, Mike och Heather deltog i en fredsmarsch. Heather såg på då Christina och Lasse rodde till seger i sina universitets roddtävlingar. Mike, Tomi, Anna och Jim gick till uppträdande under Sabrinan och Heathers 'Creative Communication'-kurs. Päivi, Eeva, Christina och Mike gick till en barockkonsert. Nu diskuterar Päivi, Eeva, Anna, Christina, Aino L och Heather sina egna musikaliska möjligheter ...

Vi har också njutit av att vara i kontakt med andra Vänner genom Finland: på Strukturveckoslutet i Helsingfors, THK i Åbo och genom telefon, e-post och post. Gott nytt år till alla!

Joulukuinen tervehdys Tampereelta!

(English below, svenska s.10)

Loppukesästä Tampereen kveekareihin otti yhteyttä Aamulehden kesätoimittaja Tuukka Välimäki, joka halusi tehdä jutun kveekareista syksyllä ilmestyvään Aamulehden Moro-liitteeseen. Juttu ilmestyi Morossa syyskuussa, ja sen myötä on Tampereen kveekariryhmään tullut viisi uutta henkilöä.

Kaikki, jotka tulivat jutun perusteella hiljaiseen hartauteen, sanoivat jo pitkään miettineensä, onko Tampereella kveekaritoimintaa. Me ryhmässä olimme puolestamme pohtineet, pitäisikö meidän "mainostaa" toimintaamme. Tuukan tarjoama lehtijuttu tuli kuin lahjana. Ihmiset, jotka sen kautta löysivät meidät, olivat miettineet asioita pitkään, ja olivat nyt niinsanotusti "valmiita" tulemaan hiljaiseen hartauteen.

Ryhmän kasvamisesta rohkaistuneina saatamme ehkä kokeilla mahdollisuutta pitää hiljaisia hartauksia joka toinen viikko ensi kevätkaudella, mikäli saamme Tampereen Seurakuntien nuorisotalolta tilat niin usein käyttöömmek.

Toivotan kaikille rauhallista Joulun odotusta. Ystävyydellä, Lampelan Leena Tampereen hartausryhmästä.

P.S. Jos olet kiinnostunut lukemaan Morossa ilmestyneen lehtijutun, se löytyy (suomeksi) Moron internet-sivuilta, oheisen linkin takaa:

<http://www.aamulehti.fi/moro/selviytymisopas/Kveekarihartaudessa+kello+pys%E4htyy+tunniksi/107306>

~~~~~

December Greetings from Tampere!

At the end of the summer, the Tampere Quaker group was contacted by journalist Tuukka Välimäki, who was working for Aamulehti for the summer. He wanted to write a feature on Quakers for the Aamulehti periodical Moro. The story was published in Moro in September, and since then it has brought five new people to the Meetings for Worship.

Everyone who came to the Silent Meeting for Worship inspired by the story, told they had been wondering for a long time whether there was any Quaker activity in Tampere. We in the group for our part had been thinking whether we should somehow "advertise" our activities. The feature written by Tuukka came as a gift to us. The people who found us through it had been thinking things through for a long time, and were now "ready" to come to the Silent Meeting.

Encouraged by the growth of our group, we may consider trying to have Meetings for Worship every other week in the coming spring season, provided that the Tampere Evangelic-Lutheran Congregations' Youth Office can provide us the meeting space that often.

I wish all of you a Peaceful Christmas season. In Friendship, Leena Lampela from the Tampere group.

P.S. If you are interested in reading the feature in Moro, it can be found (in Finnish) on Moro internet pages, behind the following link:

<http://www.aamulehti.fi/moro/selviytymisopas/Kveekarihartaudessa+kello+pys%E4htyy+tunniksi/107306>

Decemberhälsning från Tammerfors!

(Suomeksi s.9, English p.9)

I slutet av sommaren med Tammerfors kväkare tog kontakt en sommarredaktör av Aamulehti, Tuukka Välimäki, som ville göra en artikel om kväkare för Aamulehtis extrablad Moro. Artikeln utkom i Moro i september, och med den har till Tammerfors kväkaregrupp kommit fem nya personer.

Alla, som kom på grund av artikeln till den tysta andakten, sade att de hade redan länge tänkt, om det finns kväkareverksamhet i Tammerfors. Vi i gruppen hade i vår del dryftat om vi borde "annonsera" om vår verksamhet. Tidningsartikeln som Tuukka erbjöd, kom som en gåva. Människorna, som genom den hittade oss, hade tänkt sakerna länge, och var nu så kallat "färdiga" att komma till den tysta andakten.

Uppmuntrade av ökningen av gruppen ska vi kanske pröva möjligheten att hålla tysta andakter var annan vecka på den nästa vårperioden, om vi får utrymmen från Tammerfors Församlingars ungdomslokal så ofta för vårt bruk.

Jag önskar alla en fridfull förväntning av Jul. Med Vänhet, Leena Lampela från Tammerfors andaktsgrupp.

P.S. Om du är intresserad av att läsa artikeln utkommen i Moro, kan den hittas (på finska) i Moros internet-sidor, bakom den här följande länken:

<http://www.aamulehti.fi/moro/selviytymisopas/Kveekarihartaudessa+kello+pys%E4htyy+tunniksi/107306>

RAILI TELLERVO LAMPELA IN MEMORIAM

(Suomeksi s.11, English p.11)

Min kära mamma Raili Tellervo Lampela (9.4.1936-27.8.2008) gav sig av till den Himmelska Fadern i slutet av augusti. Jag har i och med mammas död fått ett starkt vetande om det att kärleken inte ska försvinna i döden. Jag får varje dag som en aning känna hennes närvaro, som lyser från det stora Ljuset.

Jag har nu i och med nära människans död upplevt goda insikter. Jag har hela mitt liv talat tyst i mitt hjärta rakt till Gud, någon gång till och med högt. Nu bemärkte jag att jag riktade mina ord som om till mammas ande, som hade smält samman med Ljuset, men som jag ändå upplevde på något sätt särskild. Genom det där förstod jag plötsligt katolicismens helgonkultur, som jag tidigare hade förundrat mycket över. Jag kände hur lätt människan ska uppleva sig att behöva en "förmedlare" när hon talar till Gud. Jag förstod också på känslans nivå, varför Jesus anses som förmedlaren mellan människan och Gud.

Min mamma lyckades förmedla Kärlekens Gud till mig. Mamma levde sitt liv i praktiken så som en kväkare, även om hon inte ens någonsin kanske hade hört det där begreppet: tjänande sina medmänniskor, och kärlek och ljus hon hade fått från Gud till de andra givande.

– Leena Lampela

RAILI TELLERVO LAMPELA IN MEMORIAM

(svenska s.10, English below)

Rakas äitini Raili Tellervo Lampela (9.4.1936-27.8.2008) lähti Taivaan Isän luo elokuun lopussa. Olen äidin kuoleman myötä saanut vahvan tiedon siitä, että rakkaus ei kuolemassa häviä. Saan joka päivä häivähdyksenomaisesti tuntea hänen läsnäolonsa, joka loistaa suuresta Valosta, johon hän sai palata.

Olen nyt läheisen ihmisen kuoleman myötä kokenut hyviä oivalluksia. Olen koko ikäni puhunut hiljaa sydämessäni suoraan Jumalalle, joskus jopa ääneen. Nyt huomasin kohdistavani sanani ikään kuin äidin hengelle, joka oli sulautunut osaksi Valoa, mutta jonka silti koin jollain lailla erillisenä. Sen kautta ymmärsin yhtäkkiä katolilaisuuden pyhimyskulttuuria, jota olin aiemmin suuresti ihmetellyt. Tunsin kuinka helposti ihminen kokee tarvitsevansa "välittäjää" puhuessaan Jumalalle. Ymmärsin myös tunnetasolla, miksi Jeesusta pidetään Raamatussa välittäjänä ihmisen ja Jumalan välillä.

Äitini onnistui välittämään minulle Rakkauden Jumalan. Äiti eli elämänsä käytännössä kuin kveekari, vaikkei ehkä koskaan ollut tuota käsitettä edes kuullut: lähimmäisiään palvellen, ja Jumalalta saamaansa rakkautta ja valoa toisille antaen.

– Leena Lampela

RAILI TELLERVO LAMPELA IN MEMORIAM

My beloved mother Raili Tellervo Lampela (9th April 1936-27th August 2008) went to the arms of Our Heavenly Father at the end of August.

With my mother's death I have been granted a strong sense that love does not disappear in death. Every day I get to feel glimpses of her presence, shining from the great Light where she has returned.

The death of a close person has given me precious realizations. All my life I have been talking to God silently in my heart – sometimes even aloud. Now I've noticed that I am directing my words to my mother's spirit, in a sense, a spirit that has merged to the Light, but is still somehow separate from it. Through this I started to understand the concept of Saints in the Catholic Church, that had always puzzled me greatly. I felt how people are inclined to feel that they need a "mediator" when talking to God. I also felt in my heart the reason why Jesus Christ is given the role of a mediator between God and people in the Bible.

My mother managed to pass me the faith to God who is Love. On a practical level, she lived her life like a true Quaker, even though she probably had never heard that concept - serving other people, and sharing the love and light she received from God.

– Leena Lampela

Kveekarijoukko kasvaa – Antti Alhonsaari (English below, svenska s.13)

Kun olin alkusyksyllä työkokouksessa sain kokea miten joukkoomme hyväksyttiin neljä uutta jäsentä. Tunsin oloni oikein juhmalliseksi. Tunsin myös suurta kiitollisuutta, sillä tällaista kehitystä olin joukollemme rukoillut.

Jäsenyyteni alkuaikoina oli joukkomme pieni. Mukana oli melko iäkkäitä jäseniä, ja ymmärrettävästi heidän osallistumisensa saattoi jäädä vähäiseksi. Tapahtui myös eroamisia ja irrottautumisia. Niinpä joukko vähittelen väheni. Se tuntui ikävältä, ja ikävää oli myös nähdä miten asioiden hoitaminen jäi yhä harvempien kannettavaksi.

Joskus, kai parikymmentä vuotta sitten, Viittakivessä järjestettiin oikein seminaari *Tutustumme kveekareihin*. Siellä puhuja kuvaili Suomen Kveekareita – hän oli Tammisaaren Bigi. Muuan keskustelija viittasi Bigin kuvaukseen siitä, että tavallista on nähdä kveekarien joukossa myös lyhytaikaisia kävijöitä. He kiinnostuvat, alkavat käydä kokouksissa, mutta sitten suuntavat muualle eikä heitä enää näy. Kysyjä tiedusteli Bigin mielipidettä tästä ilmiöstä. Vastaus oli se, että tämä on aivan luonnollista. Ihmisen henkisen kasvun tie on sellainen, että siihen kuuluu etsiminen. Minun mieleeni jäi vahvasti tämä näkemys.

Onhan tavallisin sääntö tässä maailmassa, että ihmisistä täytyy pitää kiinni, ovatpa he sitten asiakkaita, tilaajia tai jäseniä. Jokainen pois jäävä on tappio. Mutta tässä saimme kuulla aivan toisenlaisen näkemyksen. Painoin mieleeni, että tässä kveekariyhteisössä ei siis haluta saalistaa jäseniä. Etsivän tietä kunnioitetaan, kasvulle annetaan lupa ja sitä pidetään arvossa silloinkin, kun se ei johda kveekaritielle.

Niinpä yritän ajatella jäsenyydestä tähän tapaan. Tarkoitus ei meillä ole, että järjestö kasvaisi suureksi. Se ei ole ensisijainen tavoite. Sen sijaan tulee ajatella niitä jotka tätä uskonyhteyttä ja uskonsisältöä kaipaavat. Kveekarien kokemus opettaa, että on olemassa ihmisiä, jotka ovat kveekareita jo syntymästään, he ovat *born to be Quakers*. (Suomeksi voisi vaikka sanoa ”synnynnäiskveekari”!) Moni meistä on kokenut, että kun kertoo tällaiselle ihmiselle kveekareista, hän sanoo ”Juuri tällaista olen kaivannut” tai ”Mutta näinhän olen aina ajatellut”. Meidän jokaisen kveekarin palvelustehtävä on siinä, että löydämme näitä ”synnynnäiskveekareita” ja kerromme heille uskostamme. Jos he eivät tule mukaan, hyvä niinkin. Mutta suuri ilo on sekin, jos he liittyvät joukkoon.

~~~~~

The Quaker community is growing – Antti Alhonsaari

When I was at the Meeting for Worship for Business at the start of Autumn I got to experience four new Members being approved into our group. I had a celebratory feeling. I felt also great gratitude because I had prayed for this kind of development for our group.

Our numbers were small at the time I became a Member. There were quite old Members, and understandably their participation was sometimes limited. Also there were those who left or no longer wished to be involved. So the group gradually reduced in number. It was sad, and sad too to see how practical and business matters became the responsibility of the few.

Once, probably 20 years ago, a seminar entitled *Get to know the Quakers* was arranged at Viittakivi. There the speaker described Finland Quakers – it was Bigi from Ekenäs. One person took up how Bigi had described it as normal also to see short-term visitors to Quaker Meetings, who become interested and start attending MfW, but then head off in another direction and are not seen again. This person asked for Bigi’s opinion about this phenomenon. The answer was that it is quite natural. The road of spiritual growth includes seeking. This viewpoint has remained strongly in my mind. (*continued p.13*)

(continued) It is indeed the most common rule in this world that you have to hold on to people, whether they are customers, subscribers or members. Somebody leaving is a loss. But there is another point of view. I like to emphasise that in the Quaker community we don't want to capture Members. The road of the seeker is respected, permission is granted for growth and this is respected even when it doesn't lead to the Quakers.

So I try to think of Membership in this fashion. It is not our intention that we grow big. It is not the primary aim. Instead we must think of those who are in need of this connection to religion and its content. The Quaker experience teaches us, that there are people who are Quakers from birth, *born to be Quakers*. (In Finnish we could perhaps use the term "synnynnäiskveekari"!) Many of us have experienced telling this kind of person about Quakers and them saying "this is what I have been missing" or "but this is the way I have always thought". There is Quaker service for all of us in finding these "born to be Quakers" and telling them about our beliefs. If they don't join, then that's fine. But what a great joy it is if they do.

~~~~~

Kväkargruppen växer – Antti Alhonsaari (Suomeksi s.12, English p.12)

När jag i början av hösten var med på ett arbetsmöte fick jag uppleva att fyra nya medlemmar godkändes till vår grupp. Jag kände mig riktigt festlig till mods. Jag kände också stor tacksamhet för det här var just en utveckling jag hade bett för.

När jag först kom med var gruppen liten och medlemmarna var rätt gamla. Förståeligt nog blev deras deltagande ganska sporadiskt. Det förekom även att någon avgick eller drog sig undan. Så gruppen minskade i storlek. Det kändes tråkigt, och lessamt var också att se hur allt färre och färre skulle sköta alla ärenden.

En gång, säkert för ca tjugo år sedan, ordnades det riktigt på Viittakivi ett seminarium med namnet *Vi bekantar oss med Kväkarna*. Föredragshållaren – Bigi från Ekenäs – beskrev Finlands Kväkare. En åhörare tog fasta på Bigis beskrivning om hur det bland Vännerna var vanligt att se även kortvariga besökare. De blir intresserade, börjar komma på möten men försvinner vidare och syns inte längre till. Han frågade Bigi om hennes åsikt om det här fenomenet. Svaret blev att det här är helt naturligt. Människans andliga tillväxt är sådan att sökandet är en viktig del. Det här synsättet fastnade stadigt i mitt minne.

Den vanligaste regeln här i världen är den att man måste hålla fast vid människorna om de så är kunder, beställare eller medlemmar. Alla som blir borta är en förlust. Men här fick vi höra en alldeles annan åsikt. Jag lade på minnet att här bland Kväkarna vill man inte fiska efter medlemmar. Man respekterar den sökandes vägval, godkänner tillväxt och värderar detta högt även om det inte leder in på Kväkarnas väg.

Så jag försöker ha denna syn på medlemskap. Vi strävar inte efter att göra vår förening stor. Det är inte huvudmålet. I stället bör man tänka på dem som har behov av religionskontakt och innehåll. Kväkarnas erfarenhet visar att det finns människor som är Kväkare från födseln, de är *born to be Quakers* (på svenska "födda till kväkare") Många av oss har erfarit att när man berättar för dem om Kväkarna säger de " Just det här har jag saknat" eller "Just så här har jag alltid tänkt". Vi har alla Kväkare en uppgift i att finna dessa "kväkare från födseln" och berätta för dem om vår tro. Om de inte kommer med så är det bra så. Men en stor gädje är det också om de ansluter sig till vår grupp.

Tervitused Eestist!

- A report on Estonian Friends – Cynde Sadler (Suomeksi alla, svenska längre nedanför)

Last winter 2007-2008 Meetings were held about every second week, usually with Sarah, Myra and Steve Ford and Anna-Leena Vierumäki, when she could make it. This year the times have been reduced because Sarah has moved away and Anna-Leena can attend so rarely. It was decided A-L would inform if/when she could make it and a Meeting could be planned around her schedule. This has been more successful.

A Meeting was held in August and mid October. Another is planned for next week if it can be arranged with the two new seekers and Attenders 'Mik' and 'Vadim' from Sillamae, and suits Anna-Leena.

Myra and Steve will attend a weekend in Sweden on how to best support isolated F/friends. Cynde visited in October and will visit again in December with Jocke. Kimmo Wilska and his wife Marja are also planning to visit in December, as are Maija and Matti Mäkelä.

~~~~~

Raportti virolaisista Ystävistä – Cynde Sadler

Viime talvena 2007-2008 Kokouksia pidettiin noin joka toinen viikko, tavallisesti mukana olivat Sarah, Myra ja Steve Ford sekä Anna-Leena Vierumäki silloin kun hänellä oli mahdollisuus. Tänä vuonna kerrat ovat vähentyneet koska Sarah on muuttanut pois ja Anna-Leena pääsee osallistumaan niin harvoin. Päätettiin että A-L ilmoittaisi jos/milloin hän voisi osallistua ja Kokous voitaisiin suunnitella hänen aikataulunsa mukaisesti. Tämä on onnistunut paremmin.

Kokous pidettiin elokuussa ja lokakuun puolivälissä. Seuraavaa on suunniteltu ensi viikoksi jos se voidaan järjestää kahden uuden etsijän ja osallistujan ('Mik' ja 'Vadim' Sillamaesta) kanssa, ja sopii Anna-Leenalle.

Myra ja Steve aikovat osallistua Ruotsissa viikonloppuun jonka aiheena on miten parhaiten tukea erillään olevia Y/ystäviä. Cynde vieraili lokakuussa ja aikoo vieraila uudestaan joulukuussa Jocken kanssa. Kimmo Wilska ja hänen vaimonsa Marja ovat myös suunnittelemassa vierailua joulukuussa, kuten myös Maija ja Matti Mäkelä.

~~~~~

En rapport om estniska Vänner – Cynde Sadler

I vintras 2007-2008 hölls det Möten omkr. var annan vecka, vanligen med Sarah, Myra och Steve Ford och då Anna-Leena Vierumäki när hon kunde göra det. Detta år gångerna har reducerats eftersom Sarah har flyttat bort och Anna-Leena kan delta så sällan.

Ett Möte hölls i augusti och i mitten av oktober. Ett annat har planerats i beaktande av nästa vecka om det kan ordnas med två nya sökare och deltagare 'Mik' och 'Vadim' från Sillamae, och ska passa för Anna-Leena.

Myra och Steve ska delta i ett veckoslut i Sverige om hur man ska efter bästa förmåga stödja isolerade V/vänner. Cynde besökte i oktober och ska besöka igen i december med Jocke. Kimmo Wilska och hans hustru håller också på att planera ett besök i december, såsom även Maija och Matti Mäkelä.

Viro / Estonia / Estland: <http://fwccemes.org/meetings/index.html?yearlymeeting=24>

Finland Yearly Meeting Structure weekend, Helsinki, 8-9.11.2008 – Mike Fowler
(Suomeksi s.16, svenska s.17)

I haven't appointed myself as the one who reports on all Finland Yearly Meeting (FYM) gatherings, but writing certainly helps me to reflect, and I remember from reading early Finland Monthly Meeting newsletters how much especially Pirkko Lehto and Jonathan Lutz have contributed in this way: keeping events in the collective consciousness and reaching out to those who were prevented from attending.

By reading and listening I have learnt that the issue of what sort of society FYM should be, has come up often during the last 20 or even more years, so it was important that care was taken to invite to the Structure Weekend all on the Finland Quaker contact list. Being present as the invitations were emailed or put into envelopes, I saw early on the Structure Committee's (Christina, Cynde, Kari and Pirkko) attention to detail, both in being inclusive as well as thorough. These would be reassuring forces throughout the weekend. No-one would have reason to feel 'out of the loop' or unwelcome.

Also significant was the patience shown by the participants during the first two hours of discussion, which, though not yet part of the Meeting for Worship for Business (MfWfB), were conducted worshipfully with attention taken to leave at least 30 seconds between turns. Within this supportive space the issue of being a society, registered or otherwise, was explored and Friends reached a place where it was felt that no matter what happens in the future, the time was now right to 'make sure that the house was in order'. We then moved on to the suggested changes to the registered society's rules, together.

How important it is to trust our committees, those Friends who prepare the issues thoroughly before bringing them before us. This work was very much in evidence as Christina & Kari guided us through the issues. As well as gathered discussions, group work was included in the program on the Sunday; a really constructive technique for welcoming our diversity, as mentioned in *Advices & Queries no. 16*. Eighteen Friends, from the four Meetings within FYM, Members of different YMs and Attenders, some relative newcomers, some having over 25 years of Quaker experience, contributing in three different languages, hailing from different countries and from an age range encompassing Friends in their 20s, 30s, 40s, 50s, 60s & 70s: all brought forward ideas and ascertained which issues we commonly held to be important, such as the need for more introductory material in Finnish, to meet at least yearly away from business, to keep in contact with isolated Friends and to have all-age activities.

As Friends' voices were received in a supportive light, I really felt a growing unity that was overcoming the effect of the long distances that keep us from meeting together often. A Friend asked me had I ever attended a more smoothly run MfWfB than the one held on the Saturday. I hesitated to answer, which might have been taken as a way of looking to gently deliver the answer 'yes'. I had in fact forgotten that MfWfB sometimes becomes very heated, and less than worshipful. When we come to MfWfB trusting in each other, prepared to listen, having studied the agenda items beforehand, prepared to let the spirit guide us, then there will be something very special between us. *We leave our weapons at the door*, as one Friend has said to me. How wonderful to find that I had not even picked them up upon leaving!

Well prepared too was the kitchen: Cynde and Ulla, as they had in Helsinki for the September MfWfB (and, no doubt, countless times over the years) served and nourished, fortifying us for the sessions ahead, reminding me that in everything we do we can learn about and reach out to one another, as well as sharing something of ourselves. All leadings and service, in fact, are important, not just one's own!

Meeting and therefore growing together comes at a financial price, so it was encouraging to hear Friends discussing ways to share this cost. Before returning home it was a pleasure for Christina, Heather and me to visit the Kveekarikoti with Antti Pelkola. Upon walking in to it, for the first time, Christina said that it just felt so... *Quakerly*. She could have been referring to the weekend as a whole. Let us treasure the worth of our growth, remembering that *Quakerly* doesn't cost, but it surely pays.

Suomen Vuosikokouksen Rakenneviikonloppu, Helsinki, 8-9.11.2008 – Mike Fowler (English p.15, svenska s.17)

En ole nimittänyt itseäni henkilöksi, joka raportoi kaikista Suomen Vuosikokouksen (SVK) kokoontumisista, mutta kirjoittaminen varmasti auttaa minua refleктоimaan, ja muistan varhaisten Suomen Kuukausikokousten uutiskirjeiden lukemisesta kuinka paljon varsinkin Pirkko Lehto ja Jonathan Lutz ovat antaneet tällä tavoin: pitämällä tapahtumia yhteisessä tietoisuudessa ja tavoittaen heitä jotka olivat estyneitä osallistumaan.

Lukemalla ja kuuntelemalla olen saanut tietää, että viimeisten 20:n vuoden aikana on tullut useinkin puheeksi se, millainen seura SVK:n pitäisi olla, siis oli tärkeää huolehtia siitä, että rakenneviikonloppu-tapaamiseen kutsuttiin kaikki Suomen Kveekarien yhteystietolistassa olevat. Ollessani mukana kun s-postiviestit lähetettiin ja kutsut laitettiin kuoriin, havaitsin jo aikaisin rakennekomitean (Christina, Cynde, Kari ja Pirkko) kiinnittäneen tarkkaan huomiota yksityiskohtiin, olemalla töissään sekä laaja-alainen että perusteellinen. Nämä voimat olivat rauhoittavia läpi koko viikonlopun. Kenenkään ei tarvinnut tuntea, ettei ole ajan tasalla, ja kaikki olivat tervetulleita.

Myös merkittävää oli kärsivällisyys, jota oli jokaisella osallistujalla keskustelun ensimmäisten kahden tunnin aikana. Keskustelu, vaikkei vielä Työhartauskokoukseen kuuluva, käytiin samassa hengessä, ja huomiota kiinnitettiin siihen, että oli vähintään 30 sekuntia aikaa puheenvuorojen välissä. Tässä kannustavassa tilassa tutkittiin asiaa yhdistyksenä olemisesta, rekisteröitynä tai muulla tavoin, ja Ystävät tulivat lopputulokseen, että huolimatta siitä mitä jatkossa tapahtuu, aika oli oikea varmistua että 'talo oli kunnossa'. Siirryimme sitten yhdessä rekisteröidyn seuran ehdotettuihin sääntömuutoksiin.

Miten tärkeää onkaan luottaa toimikuntiimme, noihin Ystäviin, jotka valmistelevat läpikotaisin asioita ennen kuin ne esitetään meille. Tällainen työ oli hyvin esillä Christinan ja Karin ohjatussa meitä asioiden läpi. Sunnuntaina oli sekä yhteiskeskusteluja että ryhmätyö; todella rakentava tekniikka, toivottamaan tervetulleeksi moninaisuutemme, kuten mainittu *Neuvoja ja Kysymyksiä* – kirjassessa (kappale 16). Kahdeksantoista Ystävää, SVK:n neljästä Kokouksesta, eri VK:n jäsenenä ja Osallistujina, kolmella eri kielellä panoksia antavia, eri maista kotoisin ja iältään 20-, 30-, 40-, 50-, 60- ja 70-vuotiaina: kaikki nostivat ideoita esille ja ottivat selvää siitä, mitä asioita me ryhmänä pidämme tärkeinä, esimerkiksi lisää esitietoa suomeksi, vähintään yksi vuosittainen tapaaminen työasioita, eristäytyneisiin Ystäviin yhteydenotto, ja toimintaa kaiken ikäisille.

Vastaanottaessamme Ystävien ääniä kannustavassa valossa, tunsin kasvavaa yhteenkuuluvuutta, joka ylitti pitkien välimatkojen vaikutuksia, jotka estävät meitä kokoontumasta usein. Eräs Ystävä kysyi minulta olinko koskaan osallistunut kitkattomampaan THK:een kuin lauantaina pidetty THK. Epäröin vastata, mikä saatettiin tulkita keinoksi, jolla olisin voinut pehmeästi vastata 'olin'. Pääsi todellakin unohtumaan se, että THK tulee joskus aika kiivaaksi ja kaikkea muuta kuin hartaaksi. Kun tulemme THK:een valmiina luottamaan toisiimme, valmiina kuuntelemaan, valmistautuneena katsottuamme etukäteen asialistan, valmiina vastaanottamaan hengen ohjausta, niin meissä on jotain erittäin arvokasta. *Me jätämme aseet oven ulkopuolelle*, sanoi eräs Ystävä minulle. Ihanaa huomata että edes lähtiessäni en ottanut niitä mukaani!

Hyvin valmisteltu oli keittiökin: Cynde ja Ulla, palvellessaan ja ravitessaan meitä syyskuun Helsingissä pidetyssä THK:ssa (ja epäilemättä lukuisia kertoja vuosien aikana), vahvistaen meitä kokouksen jatkoa varten, muistuttivat minua, että kaikessa mitä me teemme voimme oppia toisistamme ja lähestyä toisiamme sekä jakaa jotain itsestämme. Kaikki johdatukset ja palvelut ovatkin tärkeitä, eivät vain omat!

Tapaamisilla ja siis yhdessä kasvulla on rahallinen hinta, joten oli kannustavaa kuulla Ystävien keskustelemaan keinoista joilla kustannukset jaettaisiin. Ennen kotiin lähtöä Christinalla, Heatherillä ja minulla oli ilo käydä Kveekarikodissa Antti Pelkolan kanssa. Astuessaan sinne ensimmäistä kertaa Christina sanoi, että se vain tuntuu niin... *kveekarilliselta*. Hän olisi voinut viitata koko viikonloppuun. Vaalikaamme kasvumme arvoa muistaen, ettei *kveekarillinen* verota, vaan palkitsee.

Finlands Årsmötes Strukturveckoslut, Helsingfors, 8-9.11.2008 – Mike Fowler (English p.15, suomeksi s.16)

Jag har inte utnämnt mig själv som den som rapporterar om alla Finlands Årsmötes (FÅM) sammanträffande, men att skriva säkert hjälper mig reflektera, och jag kommer ihåg från att läsa tidiga Finlands Månadsmötes nyhetsbrev hur mycket Pirkko Lehto och Jonathan Lutz i synnerhet har bidragit på detta sätt: genom att hålla evenemang i kollektiva medvetandet och att nå ut till dem som hindrades från att delta.

Genom att läsa och att lyssna har jag lärt att saken om vad samfund FÅM borde vara har kommit fram ofta under föregående 20 eller även mera åren. Det var då viktigt att vara noga med att bjuda alla på Finlands Kväkarekontaktlistan till Strukturveckoslutet. Jag var med när bjudningarna skickades per e-post och sattes i kuvert och såg tidigt Strukturkommitténs (Christina, Cynde, Kari och Pirkko) uppmärksamhet med att vara både inklusiv och grundlig. De blev lugnande styrkor genom veckoslutet. Ingen skulle ha känt att han eller hon inte var medveten om vad som händer eller inte välkommen.

Också betydelsefullt var tålmodet som deltagande visade under första två timmarna av diskussioner som, fast de inte hörde till Beslutsandaktsmötet (BAM), fördes i samma anda som i Andaktsmöte med att vara noga att ge åtminstone 30 sekunder mellan turer. I den här stödande platsen saken om att vara samfund, registrerad eller inte, undersöktes och Vänner kom till platsen där det kändes att oberoende vad händer i framtiden var tiden nu rätt att 'vara säker att huset var i ordning'. Då flyttade vi framåt tillsammans till förslagen för ändringar till registrerade samfundens regler.

Vad viktigt det är att lita på våra kommittéer, de Vänner som bereder saker grundligt innan de presenterar dem till oss. Detta arbete var mycket till fram när Christina och Kari styrde oss genom sakerna. Det var diskussioner tillsammans och också grupparbete på program på söndag; en riktigt konstruktiv teknik för att välkomna vår mångsidighet, som står i Råd och Frågor nr. 16. Aderton Vänner, från FÅMs fyra olika möten, olika ÅMs Medlemmar och Deltagare, några ganska nya, några med över 25 års erfarenhet med Kväkare, från olika länder, 20-, 30-, 40-, 50-, 60- & 70-åringar gav bidrag i tre olika språk: alla tog idéer fram och granskade vilka saker vi gemensamt håller vara viktiga, till exempel behov för mer inledande material på finska, för att träffas åtminstone en gång i år utan arbetsmöte, för att hålla i kontakt med isolerade Vänner och för att hålla 'all-age' aktiviteter.

När Vännernas röster togs emot i stödande ljuset, jag riktigt kände en växande enighet som besegrade verkan av långa resorna som hindrar oss från att träffas ofta. En Vän frågade mig om jag förut hade deltagit i mer friktionsfritt styrt BAM än det som hölls på söndagen. Jag tvekade svara, som kanske kunde ha översatts som ett sätt för att mjukt säga 'ja det har jag'. Jag hade faktiskt glömt att BAM ibland blir ganska upphettat, och inte alls alltid hålls på samma anda som Andaktsmöte. När vi kommer till BAM och litar på varann, bereda för att lyssna och låta anden styra, och har studerat dagordningen på förhand, då blir det någonting väldigt speciellt emellan oss. *Vi lämnar våra vapen vid dörren*, som en Vän har sagt till mig. Hur underbart att se att jag hämtade dem inte ens när jag avgick!

Välberett var också köket: Cynde och Ulla, som de i Helsingfors under septembers BAM (& inget tvivel, många gånger under åren) hade tjänat och närt oss, som att befästa oss för de kommande mötena. Detta påminde mig att i allt som vi gör kan vi lära om och nå ut till varann, och på samma gång dela någonting från oss själva. Faktiskt alla ledningar och tjänster är viktiga, inte bara vars och ens egna!

Att träffas och därför att växa tillsammans händer på monetärt pris. Därför var det uppmuntrande att höra Vänner diskutera om sätt för att dela detta pris. Innan vi kom hem var det ett nöje för Christina, Heather och mig att besöka Kväkarhemmet med Antti Pelkola. När hon stig in för första gången sade Christina att det känns bara så... *Kväkarligt*. Hon kunde ha hänvisat till hela veckoslutet. Låt oss uppskatta vår växts värde, och komma ihåg att *Kväkarligt* inte kostar utan belönar.

Miten Ystävät voivat lahjoittaa Suomen Vuosikokoukselle

(English below, svenska längre nedanför)

Iso-Britannian Vuosikokouksen *Neuvoja ja Kysymyksiä*, numero 20:
Annatko oikean osuuden rahoistasi tukeaksesi kveekarien työtä?

Ystävät! Helppo tapa tukea Suomen kveekarityötä on maksaa rahaa automaattisesti ja säännöllisesti kuukausittain SVK:n tilille: **Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry**
Tilinumero: **800025-3375130** (Sampo). Käytä **viitenumeroa: 10100**.

Lahjoittamalla säännöllisesti, olipa kuukausittainen summa sitten pienempi tai isompi, autat SVKiä työssään kaikkien Suomen Kveekarien kanssa tekemisissä olevien puolesta. Tämä pelkkien lahjoitusten varassa toteutettu työ on nykyisellään varsin rajoitettua varojen puutteessa.

Jos haluaisit tietää lisää SVK:n työstä tai haluaisit neuvoja lahjoittamisen suhteen, ota yhteyttä yhteyshenkilösi (katso Kuka kukin on, sivu 39). Kiitos!

~~~~~

How Friends can donate to Finland Yearly Meeting

From Britain Yearly Meeting's *Advices and Queries*, number 20:

Do you give a right proportion of your money to support Quaker work?

Friends! An easy way to support Quaker work in Finland is to arrange for a regular donation to be automatically paid from your bank account every month into Finland Yearly Meeting's account:
Ystävien Uskonnollinen Seura Kveekarit ry / Vännernas Religiösa Samfund Kväkarna rf
Account number: **800025-3375130** (Sampo). Use **reference number: 10100**.

By making a regular donation, whether the monthly amount is small or large, you will be contributing to FYM's valuable work on behalf of everyone involved with Quakers in Finland. Work which is funded solely by donations and is very limited at present due to lack of funds.

If you would like to hear more about FYM's work or need any advice about donating, please get in touch with your local Contact person (see *Who's Who* on page 39). Thank you.

~~~~~

Hur Vänner kan donera till Finlands Årsmöte

Från Storbritanniens Årsmötes *Advices and Queries*, nummer 20:

Ger du rätt proportion av dina pengar för att stöda Kväkararbete?

Vänner! För att lätt stöda Kväkararbetet i Finland kan man ordna automatiska regelbundna donationer till Finlands Årsmötes konto: **Vännernas Religiösa Samfund Kväkarna rf**
Kontonummer: **800025-3375130** (Sampo). Använd **referensnumret: 10100**

Genom att donera regelbundet, om mängden sedan är liten eller stor, hjälper du FÅM att underlätta arbetet för alla som är engagerade i Kväkararbetet i Finland. Detta arbete fortsätter bara med donationer och är mycket begränsat på grund av bristen på pengar.

Om du skulle vilja veta mera om FÅMs arbete eller behöver råd om att donera, ta kontakt med din kontaktperson (se Vem är vem, sida 39). Tack så mycket.

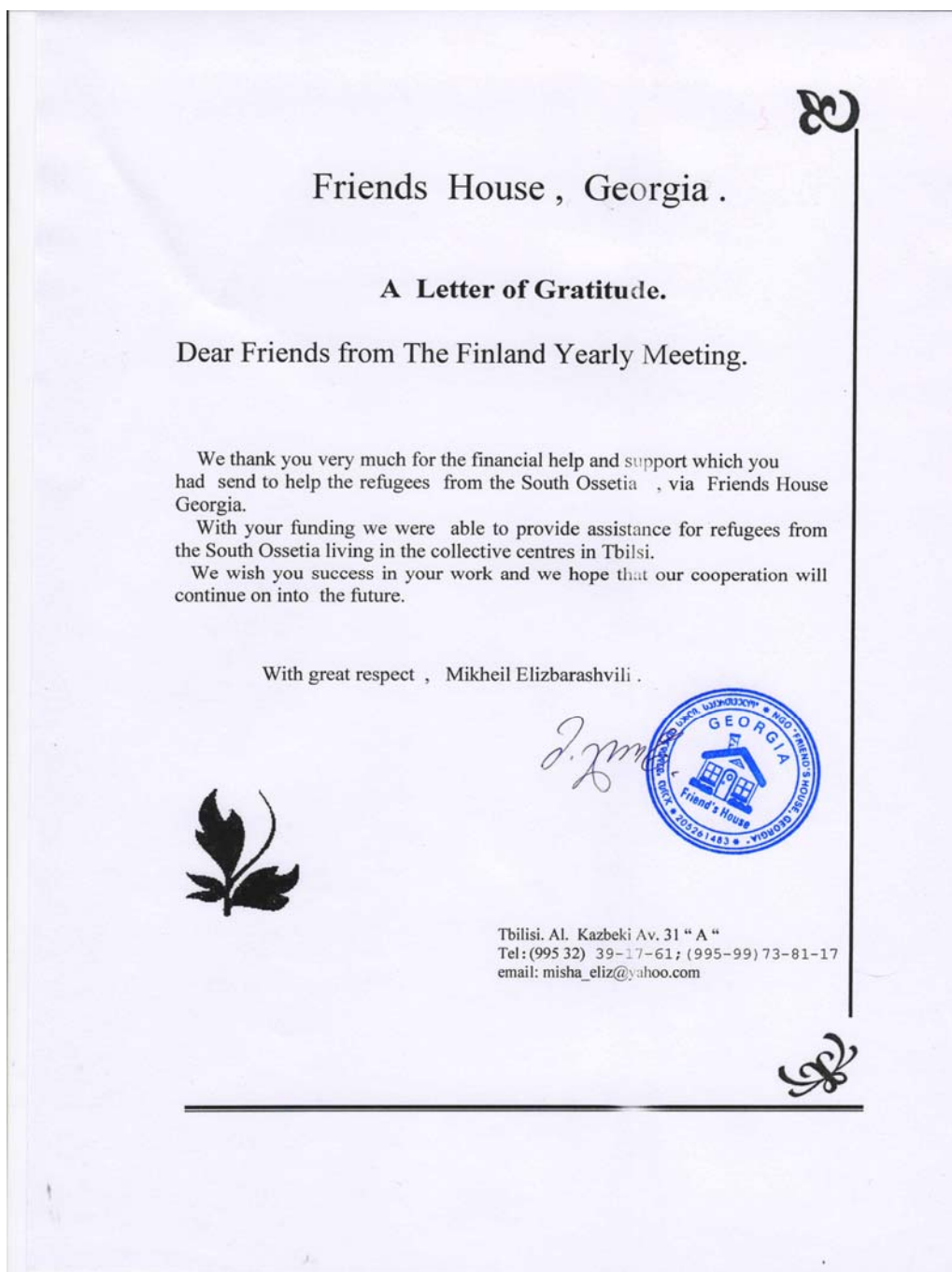
Mentions of us Quakers in World literature as read by me – Ulla Krekola

- 1) Complete nonsense by *Edward Lear*
(p.57 a limerick: the word "Quaker")
- 2) Ulkokultaisen käytöksen kirja eli eurooppalaisten tapojen tarina by *Ari Turunen & Marku Partanen*
(p. 40 tervehtimisestä)
- 3) Seitsemännen portaan enkeli by *Frank McCourt*
(p. 69 & 124 mainitaan kveekarit)
- 4) Lauantai by *Jan McEvan*
(p. 176 mainitaan kveekarit)
- 5) Uskonnollinen kokemus by *William James* (käännös: *Elvi Saari*)
(paljon kveekarismista)
- 6) Possession by *A.S. Byatt*
(p. 101, 170, 171 mainitaan kveekarit)
- 7) Tanssiva pappi by *Erik Wahlström*
(p. 119 mainitaan kveekarit)
- 8) Rakas Lapsi by *Marianne Fredriksson*
(p. 116 mainitaan ruotsalainen kveekari Emilia Fogelklou)
- 9) Odysseus by *James Joyces*
(mainitaan kveekarikirjastonhoitaja n. 5 eri sivulla)
- 10) Boheemielämä – Venny Soldan Brofeldtin taiteilijantie by *Riitta Konttinen*
(p. 222 maininta kveekareista)
- 11) Tieteen kuvalehti 2/2005
(mention of Quakers)

Editor: As well as finding mentions of Quakers in literature, Ulla says that she 'seems to be living literature at the moment'! Jane Rose begins her book reviews in *Among Friends* (no. 112), the quarterly publication of EMES by commenting that she 'is living with two books at the moment'. I can send a copy of Jane's piece or you can read it at: <http://www.fwccemes.org/documents/files/among-friends-112web.pdf>.

Päätoimittaja: Sen lisäksi, että hän löytää mainintoja Kveekareista kirjallisuudessa, Ulla sanoo, että hän näyttää 'parhailaan elävän kirjallisuutta'! Jane Rose aloittaa kirja-arvostelunsa *Among Friends*issa (no. 112), EMESin neljästi vuodessa ilmestyvässä julkaisussa mainitsemalla, että hän 'elää parhailaan kahden kirjan kanssa'. Janen kirjoituksesta voisin lähettää valokopion tai sen voi lukea osoitteessa: <http://www.fwccemes.org/documents/files/among-friends-112web.pdf>.

Redaktör: Förutom att hitta någonting nämnas om Kväkare i litteraturen, berättar Ulla att hon tycks 'leva med litteratur just nu'! Av en händelse börjar Jane Rose sina recensioner i *Among Friends* (no. 112), den publikation av EMES som kommer ut fyra gånger i år, genom att säga att hon 'lever med två böcker just nu'. Jag kan skicka en fotokopia eller så kan recensionerna läsas på: <http://www.fwccemes.org/documents/files/among-friends-112web.pdf>.

Kiitollisuuskirje: Hyvät Suomen Vuosikokouksen Ystävät. Kiitämme erittäin paljon rahallisesta avusta ja tuesta, jonka olit lähettäneet eteläosettialaisille pakolaisille Friends House Georgian kautta. Teidän kustannuksella voimme avustaa eteläosettialaisille Tbilisin kokoontumiskeskuksissa asuville pakolaisille. Toivotamme teitä menestystä toiminnassanne ja toivomme meidän välisen yhteistyön jatkuvan jatkossakin. Suuresti kunnioittaen, Mikheil Elizbarashvili

~~~~~

Tackbrev: Bästa Finlands Årsmötes Vänner. Vi tackar er så väldigt mycket för den ekonomiska hjälpen och stödet som ni hade skickat till flykting-arna från Sydossetien, via Friends House Georgia. Med hjälp av er donation kunde vi skaffa hjälp till flyktingarna från Sydossetien som bor i ett kollektivcentrum i Tblisi. Vi önskar er framgång i era aktiviteter och hoppas att vårt samarbete fortsätter också i framtiden. Med stor respekt, Mikheil Elizbarashvili

Dear Friends, Greetings from Georgia. We delivered food, diapers, clothes, toys, towels, mattresses, toothbrushes, tooth-paste, soap and medication for the refugees. There are different policlinics and refugee centres. Some food, soap, toothpaste, washing powder, 3 heaters, a few mattresses and blankets were bought with your donation and the distribution of the aid delivered to the refugees living in the centres. The aid was delivered according to the needs of refugees. We still have some money from Finland Friends donations and will continue providing the aid. Thank you. In friendship and light. Mikheil Elizbarashvili, Friends House Georgia

Rakkaat Ystävät, Terveisiä Georgiasta. Toimitimme ruokaa, vaippoja, vaatteita, pyyhkeitä, patjoja, hammasharjoja, hammastahnaa, saippuaa ja lääketarvikkeita pakolaisille. Siellä on erilaisia poliklinikoita ja pakolaiskeskuksia. Jonkin verran ruokaa, saippuaa, hammastahnaa, pesujauhetta, 3 lämmitintä, muutamia patjoja ja huopia ostettiin lahjoituksellanne ja jakamallanne avustuksella joka toimitettiin keskuksissa asuville pakolaisille. Avustukset toimitettiin pakolaisten tarpeiden mukaan. Meillä on vielä jonkin verran rahaa Suomen Ystävien lahjoituksista ja aiomme jatkaa avun järjestämistä. Kiitos. Ystävydessä ja valossa. Mikheil Elizbarashvili, Friends House Georgia

<http://fwccworld.org/news/index.shtml>

Kära Vänner, Hälsningar från Georgia. Vi skickade mat, blöjor, kläder, dukar, madrasser, tandborstar, tandkräm, tvål och läkemedel till flyktingarna. Det finns olika polikliniker och flyktingcentraler där. Litet mat, tvål, tandkräm, tvättpulver, 3 uppvärmningsanordningar, några madrasser och filter köptes med er donation och sändningen av hjälpen levererat till flyktingarna i centralerna. Hjälpen levererades enligt behovet av flyktingar. Vi har fortfarande lite pengar av donationer från Finlands Vänner och ska fortsätta arrangeringen av hjälpen. Tack. I vänskap och ljus. Mikheil Elizbarashvili, Friends House Georgia

Stamps, please! / Postimerkkejä, kiitos / Frimärken, tack!

For many years Jane Rose has sent used stamps from Friends in Finland to Mattapoisett Friends in the US, who raise money for charities all around the world, by selling used stamps to collectors. They always send warm thanks (especially) for our 'rare' Finnish and Åland stamps, which have helped them raise about US\$168,000 (€130,000) in the last 10-12 years! Jane will send a packet to them in January, so if you have any used stamps, please send them to Jane Rose, **Karhantie 130, 91500 Muhos**. Thank you.

Jane Rose on monta vuotta lähettänyt Ystävien Suomessa käytettyjä postimerkkejä USA:n Mattapoisett Ystäville. Myymällä postimerkkejä Ystävät siellä keräävät rahaa hyväntekeväisyysjärjestöille ympäri maailman. He kiittävät aina lämpimästi (varsinkin) 'harvoista' Suomen ja Ahvenanmaan postimerkeistämme, jotka ovat auttaneet keräämään noin US\$168.000 (€130.000) viimeisten 10-12 vuosien aikana! Jane lähettää pakettilähetyksen heille tammikuussa joten jos sinulla on käytettyjä postimerkkejä lähettäkää ne Janelle, **Karhantie 130, 91500 Muhos**. Kiitos.

Under många år har Jane Rose skickat begagnade frimärken till Mattapoisett Vänner i USA. Genom att sälja frimärken Vänner samlar in pengar för att ge till välgörenhetsorganisationer omkring världen. De skickar alltid ett varmt tack (särskilt) för våra 'sällsynta' finska ock åländska frimärken, som har hjälpt dem samlar in cirka US\$168.000 (€130.000) under de senaste 10-12 åren! Jane skickar paketförsändelsen till dem i januari och om du har begagnade frimärken då kan du vara snäll och skicka dem till Jane, **Karhantie 130, 91500 Muhos**. Tack ska du ha.

Letter from Germany concerning European Network for Civil Peace Services

Friends: Do you know any organisations in your country who are working in the field of conflict transformation and might be interested in respective networking and in learning about EN.CPS and Civil Peace Services? Would you be so kind to forward this mail to them? Could you please let me know how I might get into contact with them?

*Helga Tempel, Foehrenstieg 8, D 22926 Ahrensburg, Germany Tel. 0049 (0) 4102 53337
Mail: helga.tempel@gmx.de*

Dear Friends!

I hope this letter finds you well. I am a German Friend from Hamburg Monthly Meeting and want to ask you for your support concerning constructive peacework. This mail goes to many Friends in Europe, because very often Quakers have good knowledge about peacebuilding endeavors around them. I got the addresses from FWCC-EMES office.

Since many years I with my husband Konrad have been intensively engaged in conflict transformation; in Germany - also with the strong support of Quakers - we have set up a new instrument for this sort of peace work: the Civil Peace Service/ Ziviler Friedensdienst (CPS/ZFD) as a joint public-private partnership under the responsibility of NGOs with the support of the Ministry for Development.
www.forumZFD.de

From the very beginning we tried to spread the idea throughout Europe to encourage other national peace organisations to follow this idea. Meanwhile it is ten years since we have established the European Network for Civil Peace Services (**EN.CPS**) www.en-cps.org, which has more than 21 member organisations in 19 different countries. All of them are interested in offering non-violent conflict resolution including a respective training of personal either within their own society or abroad. But there are quite a number of "blind spots" on the European map where we have not been able to build up contacts yet, though we are sure that there must be groups of people also who are thinking and acting along similar lines.

We strongly feel that it is high time to set up new instruments for peacebuilding and develop the learning about non-violent methods for conflict resolution as alternative to military interventions. Spreading the idea of Civil Peace Services could become an important contribution for that goal in realising our old Peace Testimony.

With Friendly greetings from Germany – Helga Tempel
Hamburg MM, Honorary Chair Woman of *forum*Ziviler Friedensdienst, Germany

(See also *Among Friends* no. 112:

<http://emes.quaker.eu.org/documents/files/among-friends-112web.pdf>)

~~~~~

*SVK:n edustaja Saksan Vuosikokouksessa oli / FÅMs representant vid Tysklands Årsmöte var /
FYM's representative at German Yearly Meeting was Maija Mäkelä*

Raportti s.23-25 / Report p.26-28 / rapport s.28-30

Das Quäkerhaus / Saksan Kveekaritalo / Germany's Quaker house / Tysklands Kväkarhus:
http://www.rgdf.de//index.php?option=com_content&task=blogsection&id=10&Itemid=36

Matkaraportti Saksan Vuosikokouksesta 2008 – Maija Mäkelä

(English p.26-8, svenska s.28-30)

Kokouspaikka oli kauniissa Weser-joen ylänkömaisemissa sijaitsevan ruhtinaiden kylpylä-kaupungin Bad Pyrmontin Kveekaritalo. Olimme koolla neljä päivää loka-marraskuun taitteessa 30.10.-2.11. Kaupunkiin pääsi Hannoverista tunnissa junalla, joka lähtee lentoasemalta. Pää-aseman laiturilla junaa odotellessani aloin jo huvitella sillä ajatuksella, että kveekarin tunnistaa ihmisjoukosta. Pari asiallisen vaatimattomasti pukeutunutta naisihmistä kiinnitti huomioni. Toisen hylkäsin kuitenkin kantamansa kaupan muovikassin perusteella. Kangasrepulla varustettu rouvashenkilö sen sijaan osoittautui oikeaksi veikkaukseksi: Alankomaiden delegaatti Elly Bruijn ilmaisi itsensä jo junassa kysyessäni. Kätevää, kun voi tiedustella, onko joku Ystävä. Kveekari reagoi asiaan ”oikein”, muilla loksahdaa leuka auki. Bad Pyrmontin asemalta liitimme samoilla kriteereillä joukkoomme berliiniläisen Freddyyn.

Itse kveekaritalo on 1800 kaupungin laidalle kylpyläalueen läheisyyteen rinteeseen rakennettu kiinteistö. Kveekarien omistukseen se on hankittu 1930. Vuosikokouksessa oli esillä talon seinän kostumisen selvittäminen ja korjaaminen. Taloon oli majoitettu osallistuvat lapsiperheet, jotka myös ruokailivat siellä. Ulkomaiset delegaatit asustivat pienessä kodikkaassa Goethe-Haus hotellissa vajaan 10 minuutin kävelymatkan päässä. Ruokailupaikkana toimi koko ajan kadun toisella puolella sijaitsevan Psykosomaattisen klinikan ruokala. Maittavaa kasvisruokaa. Klinikalta oli saatu tiloja myös osalle ryhmätöitä. Kveekaritalon ulkopuolella kadun laidassa on ilmoitustaulu, jolla muun tiedon ohessa on hyvä teksti suunnilleen tähän tapaan: Keitä me olemme? Koska Jumala on suurempi kuin mikään todistus hänestä, palvelemme häntä hiljaisessa hartaudessa.

Osanottajien runsaus yllätti tänä vuonna vuosikokouksen järjestäjät. Mukana oli 232 jäsentä, lisäksi ystävien ystävät ja perheen-jäsenet. Kaikenikäisiä lapsia ja nuoria oli mukana, he osallistuivat vaihtelevasti ohjelmaan. Suurimmaksi osaksi heille oli omaa ohjelmaa, jonka tuotoksista saimme ”maistiaisia” näyttelyinä ja illanvietossa. Hartauskokouksiin he osallistuivat 10-15 minuutin ajan, jonka jälkeen ohjaajat tulivat heitä noutamaan muualle. Iltaisin nuoret tarjoilivat talon alakerran ruokatilassa keksimiään alkoholittomia juomasekoituksia halukkaille. Paikan nimi oli Wunder Bar.

Saksassa on 280 kveekarien jäsentä. Ulkomaisia delegaatteja oli edellä mainittujen lisäksi ainakin Kerstin Beckman Ruotsista, Elizabeth Chapman Norjasta, Gabi Oldfield Iso-Britanniasta, Jimsher Elizbarasvili Georgiasta, Genevestä mieshenkilö, Ranskasta Mike Zipser ja Brysselin Martina Weitsch sekä Liz. Mukana oli myös Prahasta kokonainen musisoiva perhe. Itävalta puolestaan on vielä ainakin yhtä vuosikokousta Saksan kanssa. Ja mitä ennen jaettuun Saksaan tulee, kertoi minulle joku entisen DDR:n alueelta, että heillä oli yhteistoimintaa ollut jo yli 20 vuotta ennen Saksojen yhdistymistä.

Kokouskieli oli käytännössä vain saksa. Tiukan paikan tullen käännettiin jotakin, mutta tarvittaessa oli tulkkausta tarvitsevan vieressä oma simultaanitulkki. Kielikysymyksestä kuulin Geneven ryhmän ratkaiseen asian siten, että muistaakseni kuukauden kolmantena sunnuntaina hiljennytään saksaksi, muulloin ranskaksi.

Varsinainen ohjelma alkoi hartaudella torstaina iltapäivällä. Oli aika erikoista istua luentosalin tapaisessa muodostelmassa, kun on piiriin tottunut. Aluksi oli kaikenlaista järjestäytymiseen liittyvää, opastusta ja ohjeita. Päivällisen jälkeen päästiin vuosikokouksen avaamiseen. Alussa luettiin katkelmia joidenkin vuosikokousten epistoloista. Monilla oli ollut teemana ympäristön-suojelu, konfliktit, rauhan saavuttaminen, taloudelliset huolet ja köyhyys. Esille tuotiin myös tarve sillanrakentamiseen nuorten ja vanhojen välillä. Alankomaiden vuosikokous on laatinut suosituksen, että jäsenmaksun lisäksi jokainen maksaisi prosentin nettotuloistaan yhteiseen kassaan.

(jatkuu sivu 24)

(jatkoa) Paikalla olleiden ulkomaisten vuosikokousten edustajien terveisille tuli tilaa seuraavana päivänä vuosikokouksen jatkuessa. Kokousmenettely oli Suomestakin tuttua, välillä jäätiin pieniin asioihin takkuamaan. Päätöshartaudessa eräs nuorehko mies liikuttuneen itkuisena ilmaisikin tuntuksa tästä, miten hyvältä tuntui tulla ja olla, mutta sitten ahdisti valtavasti tunnelman muutos ja suoranainen riitaisuus vuosikokouksen aikana.

Saksan kveekareilla on tosi monta komiteaa. Lehti on postitettava ja tilausmaksullinen, kuten kai muuallakin. Lisäksi on Quäkerhilfe (=Kveekariapu), jolla on 12 eri projektia eri puolilla maailmaa. Kuulimme Moskovon Ystävien talosta, jota hoitaa ystävä osittain Saksasta käsin. Paikan päällä on venäläisiä työntekijöitä. Taloa myös avustetaan taloudellisesti Saksasta.

Esillä oli myös Georgian tilanne, 30 000 pakolaista. Jimsher kumppaneineen käy leireissä yllään valkoinen t-paita, jossa on Q-tunnus takana. Jimsherin isä ja veli ovat ilmeisesti teille monille ennestään tuttuja. Häneltä kysytään aina, mitä firmaa hän edustaa. Kerrottuaan kveekareista ihmiset liikuttuvat, että vielä on sellaisia ihmisiä, jotka auttavat taloudellista voittoa tavoittelematta.

Martijn Wuppertalin ryhmästä kertoi lopussa vielä sydämelleen ottamasta asiasta: Irakissa on gnostilainen heimo mandealaiset kuolemassa, tuhoutumassa pasifistisen uskontonsa vuoksi. 2003 heitä asui jokisuistossa 60 000, nyt alle 5000. Kysymyksessä on Johannes Kastajan jälkeläiset, heidät pitäisi ilmeisesti koko heimona evakuoita jonnekin. Martijn on yrittänyt toimia asiassa yksin New York Timesista sattumalta asiasta luettuaan. Hän koettaa ilmeisesti saada YK:n liikkeelle mandealaisten puolesta.

Joka aamu aloitettiin laulamalla vajaa puoli tuntia kaikki paikalle päässeet ikään katsomatta yhdessä. Samalla oli äänen avaukseksi ja muutenkin vähän venyttelyä. Tosi hyvää vaihtelua istumiselle ja kuuntelulle.

Perjantaiamupäivän ohjelmana oli Richard Cary -luento ja sen pohdinta hiljaisuudesta käsin kveekarien tapaan. Tämä luento on Saksan vuosikokousperinne vuodesta 1936 alkaen. Ystävät Baltimoresta keräsivät aikanaan varoja luennon pitämiseen kveekariuden uskonnollisista perusteista joka vuosi Saksan vuosikokouksessa. Toisen maailmansodan jälkeen rahanarvon romahdettua on Saksan vuosikokous halunnut silti jatkaa perinnettä.

Richard L. Cary (1886-1933) oli baltimorelainen kveekari, joka toimi ensimmäisen maailman-sodan jälkeen Saksassa amerikkalaisten järjestämässä kymmenien tuhansien nälkää näkevien saksalaislasten ruoka-avussa.

Kveekarius palasi Saksaan ensimmäisen maailmansodan jälkeen. 1600-luvun lopulla heitä oli ollut varsin paljon ainakin kuudessa Saksan kaupungissa englantilaisten lähetystyön ansiosta. Kaikki muuttivat kuitenkin pian Amerikkaan sortoa pakoon.

Lutz Caspars piti tämänvuotisen Cary-luennon ja kertoi oman elämänsä mosaiikin kautta mielenkiintoisella tavalla lähihistoriasta, kveekariudesta ja kveekariavusta. Lutz on syntynyt 1939 ja toiminut ansiokkaasti rehtorina, kaupunginhallinnossa sekä kveekariavussa. Hän itse nosti esiin kysymyksen siitä, miten voi huomioida myös perheenisänvelvollisuutensa, ja sai ihmiset hartauden aikana pohtimaan sitä kukin omallakin kohdallaan.

Minulla on Lutzin luento erillispainoksena. Ensi vuonna vastaava julkaistaan Quäker-lehden lisäpainoksena kaikille tilaajille. Luento herätti paljon ajatuksia. Siinä mainittiin, että hiljaisen hartauden kveekarit ovat maailmassa vähemmistö, vain 11% kaikista. Tätä pohdimme joidenkin kanssa ihmetellen, mitä kveekariudesta sitten oikein jää jäljelle, jos... Olen ymmärtänyt tosi monelle meistä juuri hiljaisen hartauden olevan tärkeä. Itse jäin Saksassa erään hiljaisuuden jälkeen miettimään, miten yhdessä hiljaa oleminen merkitsee luottamusta ja turvallisuutta. Jumalaan ja toisiimme, itseemmekin nähden. Voi olla rauhassa ja odottaa. Silloin ehkä kuuleekin paremmin. Ei tarvitse täyttää aikaa ärsykeillä, vaan luottaa siihen, että olennaiset asiat tulevat esiin aikanaan. (jatkuu sivu 25)

(jatkoa) Lutz siteerasi luennossaan Bodo v. Maydellia, joka on ryhmitellyt Saksan kveekarit viiteen ryhmään seuraavasti:

I: Kristillis-kirkollista perinnettä lähinnä oleva kristuskeskeinen suuntaus. Siinä Jeesus Kristus on jumalallisen ruumiillistumana suoraan keskus.

II: Enemmän juutalaisen perinteen mukainen jumalakeskeinen suuntaus, jossa keskipisteenä on Raamatun puhuteltavissa oleva Jumala.

III: Suuntaus, jossa Jeesuksen opetuslapseus on tärkeämpää kuin Jumalan persoona.

IV: Käsityksenä Jeesus yhtenä vaikuttajana esim. Buddhaan, Gandhiin ym. rinnastettuna. Ei Jumalaa persoonana. Raamattukin on kirja muiden joukossa.

V: Keskipisteenä Jeesuksen etiikka ja siitä seuraavat aktiivisen avustus- ja rauhantyön johtopäätökset.

Ja edelleen suoraan luennosta: "Näin kohtaamme toisemme ryhmissä, piireissä ja vuosi-kokouksessa ystävinä ja yritämme estää erilaisia käsityksiä pääsemästä liian selvästi esille. Jotkut ystävät ovat välillä sitä mieltä, että lakaisemme näin ongelmia maton alle ja asetamme sovinnollisen kanssakäymisen toistemme kanssa liikaa etualalle. Mutta joskus taas pulmat askarruttavat meitä pitkään – kuten kysymys muiden organisaatioiden jäsenyydestä 2001-2004 osoitti – jolloin mielestäni tärkeämmät aikaan ja uskoon liittyvät kysymykset tungettiin taka-alalle. Tulimmeko todella viisaammiksi pitkien keskustelujen ansioista?"

Päätoimittaja: toinen osa ilmestyy tammikuussa

WunderBar im Quäkerhaus

"Iltaisin nuoret tarjoilivat talon alakerran ruokatilassa keksimiään alkoholittomia juomasekoituksia halukkaille."

"In the evenings in the downstairs eating-area the young people offered anyone willing the alcohol-free cocktails which they had invented."

"På kvällarna bjöd de unga på alkoholfria dryckblandningar som de hade blandat ihop i matsalen i nedre våningen."

Travel report from German Yearly Meeting 2008 – Maija Mäkelä

(Suom. s.23-5, sve. s.28-30)

The meeting place was the Quaker House in the Princes' spa-town of Bad Pyrmont lying in the upland scenery of the beautiful river Weser. We were together for four days from 30.10. to 2.11. You can get to the city from Hanover in an hour by the train leaving from the airport. Waiting at the main station platform for the train I amused myself by thinking that you can tell a Quaker from crowd of people. A couple of ordinarily, modestly dressed women caught my attention. I rejected one however, because of the plastic shopping bag she was carrying. Instead the lady equipped with a canvas rucksack proved to be the correct guess: Dutch delegate Elly Bruijn revealed herself right when I asked on the train. It's handy when you can enquire if someone is a Friend. A Quaker reacts 'correctly', while other people's jaws drop open. Using the same criteria at Bad Pyrmont station we added Berlin Freddy to our number.

The Quaker House itself is a property built in 1800 on the slopes near the spa-area on the edge of town. The Quakers acquired in 1930. During Yearly Meeting (YM) the damp on the housewalls and how to repair them was being discussed. The house accommodated families with children, who also ate there. Foreign delegates stayed in the small and cosy Goethe-Haus hotel just under ten minutes' walk away. Meals were taken on the other side of the street in the cafeteria of the Psychosomatic clinic. Tasty vegetarian food. Parts of the clinic were also used for some of the group work. At the roadside outside the Quaker House was a noticeboard. Amongst other information there was a text reading more or less: Who are we? Because God is bigger than any proof of him, we serve him in silent worship.

The abundance of participants surprised the organisers this year. There were 232 Members, Friends of Friends and family members in addition. All ages of children and young people were present and participated to varying degrees in the programme. For the most part they had their own programme, the results of which we got to sample in the form of exhibitions and during the evenings. They took part in MfWs for 10-15 minutes, after which supervisors took them elsewhere. In the evenings in the downstairs eating-area the young people offered anyone willing the alcohol-free cocktails which they had invented. The name of the place was Wunder Bar.

Germany has 280 Quaker Members. As well as the foreign delegates mentioned before there was at least Kerstin Beckman from Sweden, Elizabeth Chapman from Norway, Gabi Oldfield from Britain, Jimsher Elizbarasvili from Georgia, a man from Geneva, Mike Zipser from France and Brussels' Martina Weitsch as well as Liz. There was a whole family of musicians from Prague too. Austria for its part is under German YM. And as far as previously divided Germany is concerned, someone from the former East Germany told me that both parts were already working together 20 years before unification.

In practise the Meeting language was only German. If necessary someone standing next to the person in need of translation would translate simultaneously. I heard that the Geneva group had solved the language question by being silent in German on the third Sunday of the month, other times in French.

The programme proper began on Thursday afternoon with MfW. It was quite different to sit in formation like in a lecture hall when one is used to a circle. Firstly there was all kinds of information and instructions to do with the arrangements. After eating the YM began. To start with excerpts from Epistles from some YMs were read out. Many had as themes environmental protection, conflict, achieving peace, economic worries and poverty. Also to the fore was the need for bridge-building between young and old. The Netherlands YM had drawn up a recommendation that in addition to the Membership fee each person would pay one percent of their net income into a joint fund.

(continued page 27)

(continued) The following day it was time for the greetings of the representatives of the foreign YMs as the YM continued. The Meeting method was familiar from Finland, sometimes they got tangled up in small things. During the Meeting for Worship for Business one youngish man was moved to tears and expressed his feelings about how good it felt to come and be here, but then the change in atmosphere and the outright disputes had made him terribly anxious during the YM.

German Quakers have very many committees. You order and pay for the newsletter which comes by post, as happens elsewhere too. In addition there is Quäkerhilfe (Quakerhelp), which has 12 different projects in different parts of the world.

We heard about Friends House Moscow which is partly run by German hands. There are Russian workers there. Germany also gives economic support. Also to the fore was the situation in Georgia; 30,000 refugees. Jimsher and others go to the camps wearing a white t-shirt with the Q-sign on the back. Jimsher's father and brother are presumably already known to many of you. He is always asked which company he represents. After they have been told about Quakers, people are moved that there are still those who will help without fighting for economic gain.

Martijn from the Wuppertal group told about something he has taken to his heart: In Iraq the Gnostic tribe of Mandaeans are dying, being destroyed due to their pacifist religion. In 2003 there were 60 000 of them living in the deltas, now there are less than 5000. They are followers of John The Baptist and they clearly need as a whole tribe to be evacuated somewhere else. Martijn has tried to work on this alone after he happened to read about it in the New York Times. He is apparently trying to get the UN to work on behalf of the Mandaeans.

Every morning we started by singing for just under half an hour with everyone coming together regardless of age. At the same time voices were opened and there was by the way a little exercise. A really good change to sitting and listening.

The Friday morning programme was the Richard Cary lecture, followed by worshipful discussion. This lecture has been a tradition of German YM since 1936. In those days Friends from Baltimore collected funds for holding the lecture about the religious groundings of Quakerism every year at GYM. After the Second World War and the collapse of the currency German YM wanted still to continue the tradition.

Richard L. Cary (1886-1933) was a Baltimore Quaker who worked after the Second World War in Germany during the American organised food aid to tens of thousands of hungry German children.

Quakerism returned to Germany after the First World War. At the end of the 1600s there had been quite a lot of Quakers in six cities at least, thanks to the English missionary work. They all soon moved to America however fleeing oppression.

Lutz Caspars delivered this year's lecture and, through the mosaic of his own life, spoke interestingly about recent history, Quakerism and Quakerhelp. He was born in 1939 and has worked with distinction as a principal, in city administration and with Quakerhelp. He himself brought up the question of how to take into consideration one's obligations as the father of a family and got people to consider their own situation during the MfW.

I have a copy of Lutz' lecture. Next year the corresponding lecture will be published as a supplement to the Quaker newsletter to all who order it. The lecture raised a lot of thoughts. It mentioned that Quakers with silent worship are in the minority, just 11% of all Quakers. We considered this with some wondering what of Quakerism is really left if... I have understood that for many of us it is the silent worship which is important. In Germany after a certain period of silence I myself was left thinking how being silent together means trust and security. In God and each other and ourselves too. One can be in peace and wait. Then perhaps one hears better. One doesn't need to fill the time with stimuli, just trust that the most important matters will come in their own time. *(continued page 28)*

(continued) Lutz quoted in his lecture Bodo v. Maydellia, which has divided German Quakers into five groups as follows:

I: The christocentric trend, being chiefly the tradition of the Christian church. Here Jesus Christ is the direct centre as the embodiment of the divine.

II: The more God-centred trend of the Jewish tradition where the centrepiece is the God speaking through the bible.

III: The trend in which the discipleship of Jesus is more important than the persona of God.

IV: The concept of Jesus as one teacher alongside Buddha or Gandhi, for example. Not as a persona of God. The bible too is one book amongst others.

V: Jesus' morality as a centrepiece and the conclusions of active assistance and peace work which follow from it.

And then straight from the lecture: "So we meet each other in groups, circles and at Yearly Meeting as Friends and we try to prevent different kinds of concepts from coming too clearly to the fore. Some Friends sometimes think that this way we will sweep problems under the rug place conciliatory interaction with each other too much into the foreground. But sometimes problems remain on our minds for a long time – as the question of membership in other organisations 2001-2004 demonstrated – at which times to my mind the most important time and belief related questions are forced to the background. Did we really become wiser after long discussions?"

Editor: part two follows in January

~~~~~

Reserapport från Tysklands Årsmöte 2008 – Maija Mäkelä (Suomeksi s.23-5, English p.26-8)

Mötesplatsen var i Kväkarhuset i furstarnas badhusstad Bad Pyrmont som ligger vid den vackra Weserflodens uppland. Vi hade möten i fyra dagar i månadsskiftet oktober-november 30.10.-2.11. Från Hannovers flygplats var det en timmes tågresor till staden. Medan jag väntade på tåget på perrongen började jag roa mig med tanken att man känner igen en kväkare på utseendet. Två anspråkslöst klädda kvinnor väckte min uppmärksamhet. Jag slopade den första eftersom hon bar på en plastkasse från någon butik. Den andra som bar på en tygkasse visade sig stämma överens med min förmodan: Nederländernas delegat Elly Bruijn gav sig till känna redan på tåget när jag frågade. Behändigt när man kan fråga om någon är en Vän. Kväkaren reagerade "riktigt" på frågan, de andra omkring bara gapade. På Bad Pyrmonts station hittade vi med samma kriterier Freddy från Berlin till vår grupp.

Själva kväkarhuset är en fastighet från 1800-talet som byggdes i utkanten av staden i en sluttning nära badområdet. Kväkarna har ägt den sedan 1930. På årsmötet behandlades frågan om att undersöka och reparera husväggen. Barnfamiljerna var inkvarterade i huset och de åt även sina måltider där. De utländska delegaterna bodde i det lilla hemtrevliga hotellet med namnet Goethe-huset på knappt tio minuters gångväg. Måltiderna intogs i matsalen i en Psykosomatisk klinik som fanns mittemot. De hade smaklig vegetarisk mat. Vissa grupparbeten ägde rum i klinikens utrymmen.

Utanför Kväkarhuset fanns en gatuskylt med bland annat texten: Vilka är vi? Eftersom Gud är större än något vittnesmål om honom betjänar vi honom i tyst andakt. (fortsätter sida 29)

(fortsätter) Det stora deltagarantalet i år överraskade arrangörerna. På plats var 232 Vänner, och dessutom Vännernas vänner och familjemedlemmar. Barn och unga i alla åldrar var med och deltog i vissa delar av programmet. Till största delen hade de ett eget program som vi sedan fick smakprov på i form av skådespel och kvällsprogram. I andaktsmötena var de med ca 10-15 minuter, sedan kom ledarna och hämtade dem. På kvällarna bjöd de unga på alkoholfria dryckblandningar som de hade blandat ihop i matsalen i nedre våningen. Stället kallades Wunder Bar.

I Tyskland har kväkarrörelsen 280 medlemmar. Utländska delegater förutom de redan nämnda var åtminstone Kerstin Beckman från Sverige, Elizabeth Chapman från Norge, Gabi Oldfield från Storbritannien, Jimsher Elizbarasvili från Georgia, en mansperson från Geneve, Mike Zipser från Frankrike och Martina Weitsch och Liz från Bryssel. Från Prag kom en hel musicerande familj. Österrike håller åtminstone ett årsmöte tillsammans med Tyskland. Och vad det delade Tyskland beträffar fick jag höra från någon från det forna DDR att de hade gemensam verksamhet redan 20 år förrän sammanslagningen.

Mötesspråket var i praktiken endast tyska. Om det var kritiskt tolkades något litet, men vid behov kunde man få personlig simultantolkning. Angående språkfrågor hörde jag av gruppen från Geneve att de hade löst saken så att vad jag minns var tredje sammankomst var på tyska och de övriga på franska.

Det egentliga programmet började med en andaktsstund torsdag eftermiddag. Det var ganska speciellt att sitta som i en föreläsningssal när man är van att sitta i ring. Till en början var det en massa ordningsfrågor, instruktioner och meddelanden. Efter middagen öppnades det egentliga årsmötet. Till att börja med upplästes epistlar från några årsmöten. Många hade haft som tema miljöskydd, konflikter, fredsarbete, ekonomi och fattigdom. Man tog även fram behovet av brobygge mellan unga och gamla. Nederländernas årsmöte hade föreslagit att alla förutom årsmötesavgiften skulle ge en procent av sin nettoinkomst till den gemensamma kassan.

När årsmötet fortsatte nästa dag var det plats för hälsningar från de utländska delegaterna. Mötet förflöt så som mötena i Finland, ibland blev man och begrunda någon liten fråga. Vid den avslutande andakten uttryckte en ung man med gråten i halsen sina känslor och berättade hur bra det kändes att komma och få vara med men hur han upplevde att det var så oerhört svårt att uppnå enighet under mötet.

Kvåkarna i Tyskland har verkligt många kommittéer. Tidningen skall postas och prenumereras så som säkert på annat håll med. Dessutom finns Quäkerhilfe (=Kväkarhjälpen), som har 12 olika projekt på gång runtom i världen.

Vi fick höra om Vännernas hus i Moskva, som delvis sköts av Vänner i Tyskland. På plats finns anställda ryssar. Huset understöds ekonomiskt från Tyskland. Man tog också upp situationen i Georgien och dess 30 000 flyktingar. Jimsher med vänner besöker lägret klädd i vit t-skjorta med en Q-symbol bakom. Jimshers far och bror är säkert bekanta från tidigare för många av er. Man frågar alltid av honom vilken firma han representerar. Efter att han berättat om Kvåkarna blir de rörda och säger att tänk att det ännu finns människor som hjälper utan att eftersträva ekonomisk nytta.

Martijn från gruppen i Wuppertal berättade till slut om en sak som stod nära hans hjärta: i Irak finns en gnostisk släkt mandeer som är på utdöende, eftersom de har en pasifistisk tro. Ännu år 2003 bodde i deras ådal 60 000, nu under 5000. Det är fråga om efterföljare till Johannes Döparen, tydligen borde hela slakten evakueras någonstans. Martijn har försökt driva saken ensam efter att han av en händelse läste om saken i New York Times. Han försöker tydligen få FN att göra något för dessa mandeer.

(fortsätter sida 30)

(*fortsätter*) Varje morgon inleddes med en halv timmes allsång där alla deltog oberoende av ålder. Samtidigt fick man öva upp rösten och litet sträcka på sig. Det var mycket bra omväxling till att bara sitta och lyssna.

Fredagsmorgonens program var en Richard Cary-föreläsning och begrundan om den i tystnad på kväkarvis. Denna föreläsning är årsmötestradition i Tyskland sedan 1936 och framöver. Vänner i Baltimore insamlade då på sin tid medel för att hålla föreläsning om kväkarismens grunder varje år på Tysklands årsmöte. Efter andra världskriget kollapsade penningvärdet men Tysklands årsmöte har ändå fortfarande velat fortsätta traditionen.

Richard L. Cary (1886-1933) var en Kväkare från Baltimore, som verkade efter första världskriget i Tyskland, och organiserade det amerikanska livsmedelsbiståndet till tiotusentals svältande tyska barn.

Kväkarismen återvände till Tyskland efter första världskriget. I slutet av 1600-talet hade det funnits ganska många Kväkare i minst sex tyska städer, tack vare missionärer från England. Alla flyttade dock snart till Amerika för att fly undan förtrycket.

Lutz Caspars höll årets Cary-föreläsning och berättade mot bakgrunden av sitt eget livs mosaik på ett intressant sätt om närhistorien, Kväkarismen och om kväkarhjälpen. Lutz är född 1939 och har verkat förtjänstfullt som rektor, i stadsfullmäktige och med kväkarhjälpen. Han lyfte själv fram frågan om hur man kan beakta sin skyldighet som familjefar och fick deltagarna att begrunda det här för egen del under andakten.

Jag har föredraget som Lutz höll i särtryck. I nästa år publiceras motsvarande i Quäker-tidningen såsom bilaga till prenumeranterna. Föredraget väckte många tankar. I det nämndes att Kväkare med tyst andakt är i minoritet i världen, endast 11% av alla. Det här förundrade sig några av oss över, att vad blir det egentligen kvar om... Jag har förstått att för många av oss är just den tysta andakten viktig. Själv började jag i Tyskland efter en tyst andakt fundera hur det betyder förtroende och trygghet att vara tillsammans i tystnad. Mot Gud och varandra, även mot oss själva. Kan vara i ro och vänta. Då kanske man hör bättre. Man behöver inte fylla tiden med incitament utan litar på att det väsentliga kommer fram i sinom tid. Lutz citerade Bodo v. Maydell, som har indelat Tysklands kväkare i fem grupper enligt följande:

I: En Kristusinriktad riktning som är närstående den Krist-kyrkliga traditionen. I den är Jesus Kristus Gud förkroppsligad.

II: En riktning med Gud i centrum mera enligt den judiska traditionen där Gud är huvudperson och talar genom bibeln.

III: En riktning där Jesus apostlar är viktigare än Gud som person.

IV: Uppfattningen att Jesus är en profet liksom t.ex. Buddha, Gandhi mm. Inte Gud som person. Bibeln är en bok bland många andra.

V: Fokus på Jesu etik varav följer slutsatser som aktivt hjälp- och fredsarbete. Och fortfarande direkt från föreläsningen:

"Så möter vi varandra i grupper, cirklar och årsmötet som vänner och vi försöker förhindra att olika åsikter dominerar alltför tydligt. Några vänner i kretsen är av den uppfattningen att vi med det sopar problemen under mattan och ställer ett vänskapligt umgänge med varandra för mycket i förgrunden. Men ibland är det så att problemen besvärar oss en lång tid - som frågan om medlemskap i andra organisationer visade oss 2001-2004 - då enligt min åsikt viktigare aktuella ärenden och trosfrågor trängdes i bakgrunden. Blev vi verkligen klokare av de långa diskussionerna?"

Redaktör: Andra delen följer i januari

EMES Epistle: Europe & Middle East Friends Gathering 2008

TO FRIENDS EVERYWHERE:

From Thursday 20th to Monday 24th of March 2008, 127 participants from 25 countries gathered in Vienna. Our gathering was the first ever fully-integrated joint Meeting of the Europe and Middle East Section of Friends World Committee for Consultation and the Europe and Middle East Young Friends, and coincided with the transition from one EMES Executive Secretary to the next. This gathering was truly historic. It occurred on the 70th anniversary of both the founding of EMES and the annexation of Austria, when Friends from England, Germany and Austria were involved in the Kindertransport, rescuing 10,000 children and offering them a safe home.

We were welcomed warmly by our hosts, the Viennese Friends, but more coolly by the Austrian Spring weather (cold winds and driving sleet included!). We were touched by heartfelt messages from Friends who were prevented from attending, including some Middle Eastern Friends. Departing Executive Secretary Bronwyn Harwood spoke most movingly of how the differences between us are so much less important than what unites us.

Our eyes were opened to the great variety of Quaker contexts within EMES – the passion and dynamism of emerging groups spreading Quakerism into new areas as well as the uncertainty of shrinking of some Meetings. We felt ourselves especially privileged to hear from members of Georgia Worship Group, the newest official Meeting in the Section.

When the focus was on peace-building, the speakers helped us to understand the personal realities of working for peace, be it the great disappointment experienced when the chance for real change did not fulfil its promise at the time of the 'rise' of the Iron Curtain; a Friend's personal journey from despairing peace activist to committed peace facilitator; or the complexity of peace building in conflict areas, where there can be no justice for one community without justice for all. A session on the peace activities of the Quaker Council of European Affairs (QCEA) further developed this theme.

On Saturday afternoon, we rejoiced in the timely change in the weather that accompanied two activities - an exploration of Vienna's beautiful architecture and history, and a walk in the Vienna woods.

Small group sessions and daily workshops added to the richness of the gathering. Several themes stood out, including the challenges faced by small worship groups, the ongoing conflict in Israel/Palestine, the ever-present intermingling of sorrow and joy, and – particularly for the Young Friends – the importance of faith in action within the Quaker experience. The joint gathering gave us the opportunity to explore the position of Young Friends in our Meetings and Worship Groups. Inspirational themes were matched by a series of practical workshops on dealing with small Meetings, outreach, and Quaker business methods, with the help of Woodbrooke-on-the-Road.

Best of all was the spiritual energy generated amongst us, lifting us up, signified by each day's epilogue, in which words and music infused us with positive feelings and reflected a growing sense of unity. Friends experienced the special thrill of worship in the company of Quakers from so many different parts of Europe and the Middle East, and we were also blessed by the presence of a number of delightful small children.

The gathering very much looks forward to the future of EMES with Marisa Johnson as the new Executive Secretary, hoping further to increase its geographical diversity and spiritual unity.

On behalf of EMES Annual Meeting and EMEYF Spring Gathering

Marit Kromberg

Clerk FWCC-EMES

Ali M Ghanem Clerk EMEYF

Mike's and Heather's experiential visit to England, October 2008 – Mike Fowler (Suomeksi s.34-5, svenska s.36-7)

In October we were delighted to be able to meet so soon two of the Friends now living in England who we had met one very busy Sunday in September in Turku! Edie Garvie had invited us to Peterborough, despite being busy both with outreach activities for National Quaker Week as well as preparing to travel to her native Scotland, taking copies of her autobiography to sell to support victims of AIDS.

Edie writes her life story with skill and obvious delight, pinpointing with great clarity significant events, such as being taken to a department store in the early 1930s. Edie sees the teddy bear she would take home and call Fluffy, "a pink bear with a green bow" which she picked out from the "heaps and heaps of bears, every colour imaginable", as an important symbol in her life. "For me up to that point teddy bears were beige. I had just discovered that they could be other colours and the knowledge made me happy. Different but valid and lovely. How important this concept was to become for me."

A recollection of 'Gran' too was significant: "she imbued in me a love of the countryside, and what I can only describe as a sense of the sacred in the ordinary," something evident as Edie later describes a night-time mountain climb in the Highlands culminating at sunrise when: "we stood in reverent silence as the vast golden orb exploded in the silence and the shadows around us took on the firmness of reality. 'Does this happen every morning?' I asked myself, and I had perhaps my first sense of the permanent in the ephemeral though I could not then have expressed it."

I was very interested to hear Edie talk about searching: could a Quaker meeting be a centre sometimes for interfaith gatherings and activities, where people of all faiths could worship together? It would be a fine method of outreach, and surely enriching for Friends as well a chance to make connections. In Antti Alhonsaari's article for this newsletter we are reminded that those interested in Friends are likely to be seekers whose seeking may not be expected to end with Friends; though some would keep a close connection, others would not. It is just as possible that some may be Friends but not yet know it!

Connections were revealing themselves everywhere. We met another Peterborough Friend, Peter Larke, who hearing of our 'home' town of Turku, recalled seeing the name on ships during his time as a Customs Officer! We were delighted to be able to share Meeting for Worship (MfW) together in Edie's home, the first such time one had been held there. I took the opportunity to sit on an African stool, a first for me, just one item from Edie's rich existence. Also very involved in Quaker week, Peter has sent me the 'Introduction to Quakers' used at the outreach Meetings as well as his own personal piece about Truth and Integrity (extract below). I would be glad to pass on the full items to anyone interested.

"Our principle founder, George Fox [...] sought to establish the truth about what the then religious bodies taught and found he couldn't. He came to know an 'inward light', that of god in everyone, tested through individual and corporate experience. It was his openness, honesty and dogged determination to 'speak the truth' and yet still be open to fresh understanding that has inspired so many since [...] A Quaker meeting, for me, is the only place I can continue to explore my relationship with something beyond me, constantly question what is truth and apply the results to my everyday life knowing I do so in the company of friends either doing the same thing or tolerant of my searching."

Peterborough Local Meeting <http://www.btinternet.com/~compelled/peterborough-quakers/> is part of Cambridge Area Meeting, the town itself only a short distance from Cambridge and therefore Marisa Johnson, who had of course recently visited Finland with Julia Ryberg. More connections.

Dropping off her younger son and his friend at the railway station, a hard-at-service Marisa collected us. Even before the imminent MfW we were aiming to attend at Jesus Lane we received ministry - the ministry of the traffic lights, teaching us of patience and tolerance. I am often struck by the arrival of such messages. Hastily returning bottles for the deposit in a supermarket one time, the machine began beeping urgently at me, flashing the message 'slow down!' over and again. It was a particularly apposite and far-reaching message at that time, and I considered it too to be ministry. (*continued page 33*)

(continued) Perhaps 50 were present for MfW, silent for the first 45 minutes save for one of the children, picture book in hand, ministering "who is he; who is he?" We attended on a Sunday when Local MfW for Business was also being held; experienced Friends present and those preparing the business kept the running time to only just over an hour. Heather, having once received a phone call from me as I was 'lost' in a shopping centre, can attest that my visual memory is not good, so I am unable to describe the meeting room. The welcome however remains with me: after being just two of the many visitors introducing themselves after MfW we were touched to be greeted in both Finnish and Danish! I recalled these greetings with warmth as Marisa's mother and I, with no common language but a few words between us, tried later to communicate.

After sharing newsletters and conversation with the wardens and before climbing past children on the stairs and chatting with teenagers, I found myself before a poster bearing some history of the Jesus Lane Meeting (<http://www.jesus-lane.cambridge-quakers.org.uk/>): a Quaker Meeting is recorded to have taken place in Cambridge as early as 1655! I am often reminded of the words of an American Friend we met while living in New Zealand; while I was describing how things were different here on the other side of the world, she told us how she tended rather to notice the similarities. The poster revived the memory; regular meetings of Friends were discontinued during the 1800s and not until 1884 would the Meeting house be re-opened with the help of undergraduates. Not the quite the same as the Turku situation, but similar enough. I read on: "at first the Meeting had much need of outside help". Precisely. How grateful we, too, are to those who have played a part in the growth of Turku/Åbo Friends Meeting.

Sadly there isn't room to include a full description of our walk around lovely Cambridge, the hospitality we received from Marisa as well as from the Friends we stayed the night with, Daphne and Volker Heine, (she raised in New Zealand, he coming to Friends as an under-graduate) and the pleasure we had in sharing time with Marisa's husband Mick, son Pip and mother Ana-Maria. Pushki the cat too, must be mentioned. As we sat talking in the Johnsons' living room, Pushki jumped up onto Heather's lap and then stretched out, with tummy exposed, purring contentedly. Marisa told us that Pushki tended not to allow strangers very near, so Heather commented that this behaviour seemed rather odd. Marisa replied thoughtfully that it wasn't strange ... just "on the outer limits of what is normal"! A delightful outlook which Heather has adopted!

Julia and Marisa had visited the Baltic states after their time in Finland, and passed on copies of our newsletters which were gratefully received. Heather and I were very interested to hear something of their experiences and an account is promised for the next edition of *Among Friends*, which Marisa happens to be editor of! Something else in common. How wonderful to read in a letter from her, that she and Julia had left Turku "with a strong sense that the spirit is moving among you". I pass on her greetings and love to all she met here in Finland: we will hopefully have an opportunity to meet again at Nordic YM at Kungälv, near Gothenburg, June 2009.

There were small pieces of paper with words in Arabic written on them placed around Marisa's home, there in preparation for her time spent in Quaker service in Ramallah, part of her ministry. The weather gave us the chance to stay indoors for a while and hear about her experiences there. There was so much to know, and what could I say? I wonder – in my home town in England I had worked in a shop in a college where teenagers from the UAE came to learn English. Those cold, wet students - unable as yet to speak with us, who revived my interest in 'those funny looking words what foreigners use', leading me to try living in another country with another language - could have no idea of the influence they had had simply by being there and different – was that ministry, too?

I should maybe start to make a list of sources: teddy bears ... traffic lights ... a cat ... the sun ... a child ... a seventeenth century Englishman ... communication between people without a shared language ... a bottle-return machine ... differences and similarities ... shared experiences ... newsletters ...

Miken ja Heatherin elämysmatka Englantiin lokakuussa 2008 – Mike Fowler

(English p. 32-3, svenska s. 36-7)

Lokakuussa saimme iloksemme tavata näinkin pian kaksi nykyisin Englannissa asuvaa Ystävää, joihin olimme tutustuneet eräänä kiireisenä syyskuun sunnuntaina Turussa! Edie Garvie oli kutsunut meidät Peterboroughiin, vaikka olikin kiireinen Kansallisen Kveekariviikon tavoittamistehtävissä, kuin myös valmistautumassa matkaan synnyinseudulleen Skotlantiin, ottaen mukaansa omaelämäkertaansa myytäväksi AIDS:iin sairastuneiden tukemiseksi. Edie kertoo elämäntarinansa taitavasti ja ilmeisellä ilolla, osoittaen tarkkaan merkittävät tapahtumat, kuten sen, miten hänet vietiin tavarataloon varhain 1930-luvulla. Edie kokee teddykarhun, jonka hän vei kotiinsa ja nimesi Fluffyksi, "vaaleanpunainen nalle, jolla on vihreä jousipyssy", jonka hän oli poiminut "kaikkien kuviteltavien väristen nallekarhujen kasoista nallekarhukasojen perään", tärkeäksi symboliksi elämässään. "Tuohon asti teddykarhut olivat minulle olleet beigejä. Olin juuri oppinut, että ne voivat olla muunkin värisiä ja tämä tieto teki minut onnelliseksi. Erilaisia, mutta silti aitoja ja ihastuttavia. Miten tärkeäksi tämä idea tulisikaan minulle."

Myös muisto isoäidistä oli merkittävä: "hän valoi minuun rakkauden maaseutuun, sekä jotain mitä voin kuvata vain tunteeksi pyhyydestä tavallisuudessa", jotain mikä ilmenee Edien myöhemmin kuvaillussa öistä vuoristokiipeilyä Ylämailla, joka huipentui auringonnousuun, jolloin: "me seisomme kunnioittavassa hiljaisuudessa, kun valtaisa kultainen pallo räjähti kaiken hiljaisuuden keskelle ja meitä ympäröivät varjot tiivistyivät todellisuuteen. 'Tapahtuuko tämä joka aamu', kysyin itseltäni ja hahmotin ehkä ensimmäistä kertaa pysyvyyden ohimenevässä, vaikken silloin olisi osannut kuvailla sitä."

Olin hyvin kiinnostunut kuulemaan Edien puhuvan etsimisestä: voisiko Kveekarien kokous joskus olla uskontojen välisten kokousten ja tapahtumien keskus, jossa ihmiset kaikista eri uskonnoista voisivat palvella yhdessä? Se olisi mainio tavoittamistyön muoto ja varmasti Ystäville sekä rikastuttavaa, että mahdollisuus tehdä uusia tuttavuuksia. Antti Alhonsaaren artikkelissa tähän uutiskirjeeseen meitä muistutetaan, että Ystävästä kiinnostuneet ovat helposti etsijöitä, joiden etsintä ei välttämättä pääty Ystäviin; vaikka jotkut pysyisivätkin läheisissä yhteyksissä, toiset eivät. On myös mahdollista, että jotkut ovat Ystäviä, vaikkeivät tiedä sitä vielä!

Yhteyksiä loikki esiin kaikkialta. Tapasimme toisen Peterboroughlaisen Ystävän, Peter Larken, joka kuultuaan 'kotikaupunkimme' olevan Turun, muisti nähneensä tuon nimen laivoissa, toimiessaan tullivirkailijana! Olimme iloisia saadessamme jakaa Hartauskokouksen (HK) Edien kotona, sellaista siellä ensimmäistä kertaa pidettäessä. Tartuin tilaisuuteen istua afrikkalaisella jakkaralla, elämäni ensimmäisellä, Edien rikkaassa elämässä vain yhtenä osana. Myös paljon Kveekariviikon kanssa tekemisissä olevana, Peter on lähettänyt minulle 'Introduction to Quakers' (Johdatus Kveekareihin), jota käytetään tavoittamiskokouksissa, sekä hänen itse kirjoittamansa teoksen Totuudesta ja Vankkumattomuudesta (ote teoksesta alla). Välitän kumpaakin mieluusti kenelle tahansa kiinnostuneelle.

"Periaatteellinen johtajamme, George Fox [...] pyrki etsimään totuuden, jota silloiset uskonnolliset tahot opettivat ja totesi ettei voinut. Hän oppi tuntemaan Jumalaisen 'sisäisen valon' jokaisessa, yksilöllisenä ja yhteisöllisenä kokemuksena koettuna. Juuri hänen avoimuutensa, rehellisyytensä ja peräänantamaton periaatteensa 'puhua totuus' ja silti olla avoin uuden sisäistämiselle, mikä on innoittanut niin monia myöhemmin [...] Minulle Kveekarikokous on ainoa paikka, jossa voin edelleen tutkia suhdettani johonkin itseäni suurempaan, jatkuvasti kyseenalaistaa, mikä on totuus ja soveltaa tuloksia jokapäiväiseen elämäni tietäen tekeväni niin ystävien parissa, jotka joko myös tekevät samoin, tai ovat suvaitsevaisia etsintääni kohtaan."

Peterboroughin Paikallinen Kokous <http://www.btinternet.com/~compelled/peterborough-quakers/> on osa Cambridgen Alueellista Kokousta, itse kaupungin sijaitessa vain vähän matkan päässä Cambridgestä ja sitä kautta Marisa Johnsonista, joka juuri taannoin vieraili Suomessa Julia Rybergin kanssa. Lisää yhteyksiä. Jättäen nuoremman poikansa ja tämän ystävän kyydistä rautatieasemalla, tehtävilleen uskollinen Marisa nouti meidät sieltä. Jo ennen tuloillaan olevaa HK:ta, johon aioimme osallistua Jesus Lane Kokouksessa, (jatkuu s. 35)

(jatkoa) saimme Todistuksen – liikennevalojen todistus opetti meille kärsivällisyyttä ja suvaitsevaisuutta. Minä koen tällaiset viestit yleensä iskunomaisesti. Kerran palauttaessani kiireisenä pulloja kaupassa, kone alkoi piipata kiivaasti minulle, vilkuttaen viestiä 'hidasta!' uudelleen ja uudelleen. Se oli erityisen paljon muuta ja kauaskantoisempaa merkitsevä viesti silloin ja koin senkin todistuksena.

HK:ssa oli läsnä ehkä 50, hiljaa ensimmäiset 45 minuuttia, lukuunottamatta lasta, joka kuvakirja kädessä todisti "kuka hän on; kuka hän on?" Osallistuimme sunnuntaina, jolloin pidettiin myös Paikallinen Työ-HK; läsnäolevat kokeneet Ystävät ja työasioita valmistelevat rajoittivat keston vain vähän yli 1:een tuntiin. Heather, joka kerran sai minulta puhelinsoiton 'eksyttyäni' ostoskeskuksessa, voi todistaa, että visuaalinen muistini ei ole hyvä, joten en pysty kuvailemaan kokoustilaa. Tervetulleisuuden kokemus on kuitenkin yhä sisälläni: ollessamme vain kaksi monista itsensä esittelevistä vieraista, liikutuimme meitä tervehdittäessä niin suomeksi kuin tanskaksikin! Muistin näitä tervehdyksiä lämmöllä, kun yritin kommunikoida Marisan äidin kanssa, muutamaa sanaa lukuunottamatta ilman yhteistä kieltä.

Luettuani uutiskirjeitä ja keskusteltuani valvojan kanssa, ennen kuin kipusin lasten ohi portaissa ja juttelin teinien kanssa, löysin itseni julisteen luota, joka kertoi vähän Jesus Lanen Kokouksen historiasta (<http://www.jesus-lane.cambridge-quakers.org.uk/>): Cambridgessä on arkistojen mukaan pidetty Kveekarikokous niinkin varhain kuin 1655! Muistan usein, mitä sanoi amerikkalainen Ystävä, jonka tapasimme asuessamme Uudessa Seelannissa; kuvaillessani, miten erilaista täällä toisella puolella maailmaa on, hän kertoi, miten hän ennemminkin huomasi yhtäläisyydet. Juliste virvoitti muiston; vakinaiset kokoukset päättyivät 1800-luvulla, eikä Kokoushuonetta avattu ennen kuin yliopiston oppilaiden toimesta vuonna 1884. Ei aivan sama tilanne kuin Turussa, mutta tarpeeksi lähellä. Jatkoisin lukemista: "aluksi Kokous tarvitsi paljon ulkopuolista apua". Täsmälleen. Kuinka kiitollisia mekin olemme niille, jotka ovat olleet osallisina Turun Ystävien Kokouksen kasvussa.

Täydelle kuvaukselle kävelystämme ihastuttavassa Cambridgessä ei ikävä kyllä ole tilaa, kuten ei myöskään vieraanvaraisuudesta Marisalta, sekä Ystävilä, joiden luona yövyimme, Daphne ja Volker Heineltä, (Daphne varttui Uudessa Seelannissa ja Volker saapui Ystäviin yliopisto-opiskelijana), eikä mieluisasta ajanvietosta Marisan aviomiehen Mickin, pojan Pipin ja äidin Ana-Marian kanssa. Myös Pushki-kissa pitää mainita. Istuessamme Johnsoneiden olohuoneessa, Pushki hyppäsi Heatherin syliin ja venyttäytyi siihen selälleen, kehräten tyytyväisenä. Marisa kertoi, ettei Pushki yleensä päästä vieraita kovin lähelle, joten Heather totesi kissan käytöksen varsin oudoksi. Marisa vastasi pohtien, ettei se ollut outoa..vain "normaalin rajamailla"! Ihastuttava näkökulma, jonka Heather on sittemmin ottanut asioihin!

Julia ja Marisa olivat vierailleet Baltian maissa vierailtuaan Suomessa ja jakaneet kopioita uutiskirjeistämme, jotka otettiin kiitollisuudella vastaan. Heather ja minä olimme hyvin kiinnostuneita kuulemaan heidän kokemuksistaan ja kertomus siitä on luvassa seuraavaan Among Friendsin laitokseen, jonka toimittaja Marisa sattuu olemaan. Jälleen jotain yhteistä. Miten ihanaa on lukea kirjeessä häneltä, että hän ja Julia jättivät Turun "vahvalla tunteella siitä, että henki liikkuu keskuudessanne". Välitän hänen terveisensä kaikille, jotka hän tapasi Suomessa: toivottavasti saamme tavata taas Pohjoismaiden VK:ssa Kungälvissä, Göteborgin lähellä, kesäkuussa 2009.

Marisan kotona oli pieniä paperilappuja siellä täällä sijoitettuna ympäri Marisan kotia, joihin oli kirjoitettu arabiankielisiä sanoja, valmistautumisena hänen Ramallahissa suorittamaansa Kveekari-työhön, osa hänen todistustaan. Sään ansiosta vietimme tovin sisätiloissa ja kuulimme hänen kokemuksistaan siellä. Oli niin paljon, mitä en tiennyt, ja mitäpä osasin sanoa? Mietin – kotikaupungissani Englannissa olin työskennellyt kaupassa collegessa, johon teini-ikäiset UAE:sta tulivat oppimaan englantia. Nuo kylmettyneet, märät opiskelijat – vielä kykenemättömiä puhumaan kanssamme, jotka herättivät mielenkiintoni 'noihin hassun näköisiin sanoihin, joita ulkomaalaiset käyttävät', johdattaen minut yrittämään elää toisessa, toisenkielisessä massa – eivät osanneet aavistaakaan vaikutusta, joka heidän pelkällä läsnäolollaan siellä oli – oliko sekin todistus? Minun pitäisi ehkä aloittaa lista lähteistä: teddykarhut ... liikennevalot ... kissa ... aurinko ... lapsi ... 1600-luvun englantilainen ... ihmistenvälinen kommunikaatio ilman yhteistä kieltä ... pullopalautusautomaatti ... eroavaisuudet ja yhteneväisyydet ... jaetut kokemukset ... uutiskirjeet ...

Mikes och Heathers upplevelserika besök till England, oktober 2008 – Mike Fowler (English p. 32-3, suomeksi s. 36-7)

Under oktober var vi förtjusta över att så snabbt få träffa de Vänner som vi hade mött i Åbo en mycket upptagen söndag i september! Edie Garvie hade inbjudit oss till Peterborough, trots att hon var sysselsatt med både aktiviteter för den Nationella Kväkar - veckan och förberedde en resa till Skotland genom att kopiera sin självbiografi för försäljning till förmån för AIDS - offer.

Edie skriver sin livshistoria med talang, uppenbar glädje och preciserar med stor skärpa utmärkande händelser som till exempel då hon blev förd till en butik i början av 1930-talet. Edie betraktar nallen hon skulle ta med sig hem och kalla Fluffy, "en rosa nalle med brun båge" som hon valde ut av "massvis av nallar i varje färg man kunde föreställa sig" som en viktig symbol i hennes liv. "Tills då trodde jag att alla nallar var beiga. Jag upptäckte att de kunde vara i andra färger och den vetskapen gjorde mig glad. Annorlunda men meningsfull och förtjusande. Detta begrepp kom att bli mycket viktigt för mig."

Ett minne av 'Mommo' var också betydelsefullt: "hon uppfyllde mig med en kärlek för landsbygden och någonting som jag bara kan beskriva som en känsla av det heliga i det triviala" och detta är uppenbart när Edie senare beskriver en nattlig bergsklättring i de Skotska högländerna som kulminerar i en soluppgång då: "vi stod i en vördnadsfull tystnad medan det väldiga gyllene klotet kreverade i tystnaden och skuggorna omkring oss iklädde sig verklighetens fasthet. ' Sker detta varje dag? frågade jag mig själv och fick kanske min första känsla av beständighet i det efemära, trots att jag inte kunde ha uttryckt det då. "

Jag var mycket intresserad av att höra hon tala om andligt sökande: kunde ett Kväkarmöte ibland vara i centrum för att samla olika religioner till sammankomster och aktiviteter, där folk med alla trosinriktningar kunde delta i andakt tillsammans? Det kunde vara en bra metod att nå ut och utan tvivel berikande för Vänner samt en möjlighet att knyta kontakter. I Antti Alhonsaaris artikel i detta nyhetsbrev blir vi påmind om att de som är intresserade av Vänner ofta är (*andliga*) sökare vars sökande inte förväntas sluta bland Vänner; trots att en del skulle upprätthålla en nära kontakt, finns det en annan del som inte skulle göra det. Det är lika möjligt att vissa kan vara Vänner utan att ännu veta om det!

Vi hade någonting gemensamt med Peter Larke, en annan Vän från Peterborough: när han hörde om vår 'hem' stad Turku mindes han att han sett det namnet på skepp under sin tid som tull-tjänsteman. Vi var glada över att få delta i ett Andaktsmöte (AM) tillsammans hos Edie, det var första gången ett sådant hölls där. Jag tog tillfället i akt och satte mig i en Afrikansk stol för första gången, en ägodel från Edies rika tillvaro. Efter som jag också är involverad i Kväkarveckan har Peter skickat mig '*Introduction to Quakers*' som används vid 'outreach' Möten samt hans eget verk *Truth and Integrity* (ett utdrag nedtill). Jag skickar gärna vidare hela verket till alla som är intresserade.

"Vår principiella grundare George Fox [...] försökte etablera sanningen om vad de då religiösa personerna lärde och kom fram till att det inte gick. Han lärde känna ett 'inre ljus', gudomligheten i alla som testas via individuell och gemensam erfarenhet. Det var hans öppenhet, ärlighet och ihärdiga beslutsamhet att 'tala sanning' och ändå vara öppen för ny förståelse som har inspirerat så många sedan dess [...] För mig är ett Kväkarmöte den enda plats där jag kan fortsätta utforska mitt förhållande till en högre makt, konstant ifrågasätta vad som är sant och överföra resultaten till mitt vardagliga liv i vetenskapen om att jag gör det bland vänner, som antingen gör det samma eller är toleranta inför mitt andliga sökande. "

Det lokala Mötet i Peterborough <http://www.btinternet.com/~compelled/peterborough-quakers/> är en del av *Cambridge Area Meeting*, själva staden ligger på ett kort avstånd från Cambridge och därför även från Marisa Johnson, som förstås nyligen hade besökt Finland med Julia Rydberg. *Ytterligare kontakter.*

När Marisa Johnson släppte av sin yngre son och hans vän vid tågstationen, tog hon hjälpsamt emot oss. Till och med före det AM som vi tänkte delta i vid *Jesus Lane* fick vi trafikljusens vägledning som lärde oss tålmod och tolerans. Jag slås ofta av tanken på sådana med-delanden. (*forts. s. 37*)

(*fortsätter*) En gång när jag hastigt återlämnade tomflaskor i en butik, började maskinen pipa enträget åt mig med det flimrande meddelandet 'Sakta in' som dök upp om och om igen. Det var ett särskilt träffande och lång-sträckande meddelande på den där gången, och jag tyckte det var också vägledning.

Kanske 50 var närvarande för AM, tysta för de första 45 minuter sparat för en av barnen, en bok i handen, '*ministerande*': "vem är han; vem är han?" Vi tog del söndagen när det Lokala Beslutsandakts-mötet också hölls; erfarna Vänner närvarande och de som förberedde arbetet höll den gående tiden till bara just över en timme. Heather, som en gång mottagit ett telefonsamtal från mig när jag var "vilse" i en köpcentral, kan styrka att mitt visuella minne inte är bra, så jag är oförmögen att beskriva mötesrummet. Välkomsthälsningen ska bli kvar i mitt minne: efter att ha varit bara två av de många besökare som föreställde sig efter AM var vi berört om att bli hälsad både på finska och danska! Jag återkallade de här hälsningarna med värme när Marisas mamma och jag, med inget gemensamt språk men några ord emellan oss, senare försökte kommunicera.

Efter att ha delat nyhetsbrev och diskussion med värdar/värdinnor och före att klättra förbi barn på trapporna och pratat med tonåringar, hittade jag mig vid en poster som omfattade historia om Jesus Lane Meeting (<http://www.jesus-lane.cambridge-quakers.org.uk/>): Kväkaremötet berättas ha tagit plats i Cambridge så tidigt som 1655! Jag blir ofta påmint av orden av en amerikansk Vän som vi mötte när vi bodde i Nya Zeeland; medan jag höll på att beskriva hur sakerna var olika här på andra sidan av världen, berättade hon hur hon hellre försökte lägga märke till likheterna. Postern framkallade minnet; regelbundna Vännernas möte blev avbrutna under 1800-talet och inte förrän 1884 skulle Möteshuset igen öppnas med hjälp av studenter. Inte helt likadant som Åbo-situationen, men tillräckligt likadant. Jag läste vidare: "först hade Mötet ett stort behov av hjälp utifrån". Precis. Hur tacksamma är också vi för dem som har spelat en roll i ökningen av Kväkarmöte i Åbo.

Tyvärr finns det inte plats för att ta med en fullständig beskrivning av vår promenad runt tjusiga Cambridge, gästfriheten vi tog emot från Marisa lika bra som från Vännerna hos vem vi övernattade, Daphne och Volker Heine, (hon vuxen i Nya Zeeland, han som kom till Vänner som studerande) och glädjen vi hade när vi delade tid med Marisas äkta man Mick, son Pip och mamma Ana-Maria. Katten Pushki också måste nämnas. När vi satt och pratade i Johnsons vardagsrum, hoppade Pushki upp in på Heathers famn och då sträckte på sig, med magen utåt, spinnande nöjt. Marisa berättade oss att Pushki inte brukade låta gäster vara mycket nära, så Heather kommenterade att det här beteendet såg ganska konstigt ut. Marisa svarade tänkande att det inte var konstigt ... bara "på de yttre gränserna av det normala"! En förtjusande utsikt som Heather har tillägnat sig!

Julia och Marisa hade besökt de baltiska länderna efter sin tid i Finland, och vidarebefordrat kopior av våra nyhetsbrev som var tacksamt mottagna. Heather och jag var mycket intresserade av att höra något om deras erfarenheter och utredning har lovats för det nästa editionen av "Among Friends", vars redaktör Marisa råkar vara! Något annat är gemensamt. Hur underbart att läsa ur ett brev från henne, att hon och Julia hade lämnat Åbo "med en stark känsla att anden är i rörelse bland er". Jag förmedlar hennes hälsningar och älska till alla som hon mötte här i Finland: vi ska hoppfullt ha en möjlighet att möta igen i Nordisk ÅM i Kungälv, nära Göteborg, juni 2009.

Det var små bitar av papper med ord på arabisk skrivna på dem placerad runt Marisas hus, där i förberedningen för hennes tid tillbringat i Kväkartjänstgöring i Ramallah, som en del av hennes ministering. Vädret gav oss en möjlighet att stanna inne för ett litet stund och höra om hennes erfarenheter där. Det var så mycket att veta, och vad kunde jag säga? Jag undrar - i min hemmastad i England har jag arbetat i en affär i en skola vart tonåringar from UAE kom för att lära sig engelska. De där kalla, våta studenterna – oförmögna ännu att prata med oss, som framkallade mitt intresse till "de där konstiga ord vad utlänningar använder", ledande mig till ett annat land med ett annat språk – kunde inte ha haft en aning om verkan de hade enkelt med att vara där och olika – var det där vägledning också? Jag borde börja göra en lista av källor: teddy björn ... trafikljus ... en katt ... solen ... ett barn ... en engelsk man av 17nde seklet ... kommunikering mellan människor utan ett gemensamt språk ... en tomglasreturmåsk ... olikheter och likheter ... delade erfarenheter ... nyhetsbrev ...

2008 Quaker Youth Pilgrimage Epistle

To Friends everywhere,

We are rising up like a phoenix from a fire. So brothers and sisters spread your wings and fly higher.

The 2008 Quaker Youth Pilgrimage combined 25 youth and 4 adults, representing 7 different countries, travelling around the United Kingdom and Ireland.

As we reflect on our month long adventure, we continually seek to delve into our experience by using questions to explore ourselves, this community of pilgrims, and this area of the world. This pilgrimage's theme was a journey through conflict to peace. On every level we have started our journey with dialogue and with cultivating an awareness of listening. This consciousness and intent has guided us as we examine how world, communal, and personal conflict has changed us.

Beginning our time in 1652 country, we were impressed with the accounts of early Quakers' committed faith in the face of trials and tribulations. We held Meeting in the same space where early Quakers worshipped despite the threat of harassment and imprisonment for living their convictions. Such stories provided incentive and a powerful backdrop for our own testing of our faith and convictions.

We moved to Northern Ireland and began to learn about the historical and current political situation. Our consciousness of early Quakers provided a foundation with which to approach the Troubles with empathy and recognize the truth in the struggle of people to maintain their convictions of faith in the face of violence and politics. Through the efforts of Quakers to create a safe place for people to meet, we were again reminded of the importance of dialogue.

As we began this pilgrimage, some of us faced internal conflict as we questioned our spirituality and identity as Quakers. In gathering together, we were able to explore our own doubts and ideas in a community. While building connections with each other we dipped our toes in the water, testing the level of trust in the community. Individuals were struggling to find truth and wanted a supportive community and a safe place to express themselves. As our shared experiences deepened we grew bolder with our experiments. We were more willing to let ourselves go, put ourselves out there, and trust that people would catch us. This transformed the community into a family who would strive together towards truth and deeper exploration. We cultivated an awareness of listening to each other and striking a balance of holding one's own centre yet not overbearing another's perspective.

With the miracles and jives of all our time together we felt God's presence working and moving within the group. Through our dialogues we have created a vibrant and invigorated community. We part ways, in love and ready to continue.

~~~~~

Editor: Aino Vesanen is FYM's representative to European & Middle East Young Friends. Please remind any Young Friends about the possibility of attending the EMEYF Spring Gathering in April 2009 in Damascus, Syria. Here is something from Aino, from the Yahoo internet forum maintained by Antti Pelkola:

"Hello everyone, I would like to mention Micah Bales' blogs: Micah was one of the Friends in my small group - whom I of course got to know closer than many others there - at the World Gathering of Young Friends in 2005. I find especially "The Lamb's War" very interesting spiritual reading." - Aino

<http://lambswar.blogspot.com/>

(in English y un poco en español)

<http://valiantforthetruth.blogspot.com/>

(in English)

**Kuka kukin on Suomen Vuosikokouksessa /
Who's Who of Finland Yearly Meeting / Finlands Årsmötes Vem är vem
Joulukuu / December / december 2008**

Kirjuri / Clerk / Ombud: Kimmo Wilska kwilska@welho.com
Avustavat kirjurit / Jane Rose jane.rose139@gmail.com
Assistant Clerks: Jaana Erkkilä jaanaerkkilaja@gmail.com

Rahastonhoitaja / Treasurer: Jocke Fagerström jocke.fagerstrom@nbl.fi

Hallitus / Kimmo Wilska, Jaana Erkkilä, Jane Rose, Jocke Fagerström
Executive Committee: Antti Pelkola antti.pelkola@netlife.fi

Yhteyshenkilöt / Contact people / Kontaktpersoner:

Helsinki: Pirkko Lehto 09 728 4565
Jocke Fagerström jocke.fagerstrom@nbl.fi
Tampere: Leena Lampela lampelanleena@gmail.com 041 518 8267
Turku / Åbo: Heather Fowler fovler@hotmail.co.uk 040 876 9163
Muhos / Kokkola (Northern Friends): Jane Rose jane.rose139@gmail.com 08 533 3057
Muualla Suomessa / within Finland: Heather Fowler fovler@hotmail.co.uk 040 876 9163

Nettisivustokomitea / Website committee:

Jocke Fagerström jocke.fagerstrom@nbl.fi Christina Pasternak Saarinen cpaster@utu.fi
Tomi Mäntylä bgt@sci.fi Antti Pelkola antti.pelkola@netlife.fi

Nimityskomitea / Nominations Committee:

Pirkko Lehto pirkko.lehto@kolumbus.fi Kari Muurinen muurinen.kari@gmail.com
Christina Pasternak Saarinen cpaster@utu.fi Jane Rose jane.rose139@gmail.com

Rakennekomitea / Structure Committee:

Pirkko Lehto pirkko.lehto@kolumbus.fi Kari Muurinen muurinen.kari@gmail.com
Christina Pasternak Saarinen cpaster@utu.fi Cynde Sadler cyndance@gmail.com

Kveekarikoti (buukkaukset / bookings):

Vaasankadun Kveekarikoti (tuki / support / stöd): Cynde Sadler cyndance@gmail.com
Pirkko Lehto pirkko.lehto@kolumbus.fi
Synnöve Rikberg synnove.rikberg@gmail.com

**Suomen Vuosikokouksen (SVK:n) EMES edustaja:
EMES Työjaoston jäsen:**

Anne Herbert anne.herbert@hse.fi
Jane Rose jane.rose139@gmail.com

SVK:n Ekumeenisen Neuvoston edustaja:

Päivi Laalo pmlaal@utu.fi

Suomen Vuosikokouksen EMEYF (Europe and Middle East Young Friends) - kansallisyhteyshenkilö:

Aino Vesanen miria_2882@yahoo.com

Merkkipäivävastaavat:

Pirkko Lehto pirkko.lehto@kolumbus.fi
Maija Mäkelä maija-makela@elisanet.fi

*Tammikuun uutiskirjeessä:
Vuoden 2009 Kuka kukin on*

*In January's newsletter
2009's Who's who*

*I januaris nyhetsbrevet:
Året 2009 Vem är vem*

Hartauskokoukset Suomessa Andaktsmöten i Finland / Meetings for Worship in Finland

Helsinki / Helsingfors (1. ke. kokous / 1st Weds Meeting / 1:a ons. möte: 07.01.2009)

Päivä / Day / Dag: Joka sunnuntai Every Sunday Varje söndag
Aika / Time / Tid: klo 11.00 11am kl.11.00
Tiedot / Info / Uppgift: Pirkko Lehto (puh) 09 728 4565

Jocke Fagerström (s-posti) jocke.fagerstrom@nbl.fi

Päivä / Day / Dag: Joka toinen keskiviikko Every second Wed Varannan onsdag

Aika / Time / Tid: klo 17.30 5.30pm kl.17.30

Tiedot / Info: Pirkko Lehto (puh) 09 728 4565

Raija Kjellberg 050 305 7503 tai raija.kjellberg@gmail.com

Paikka / Place / Plats: Kveekarikoti / Quakers' Meeting Room, Vaasankatu 4 C 53, 00500 Helsinki

Muu / Other / Övrig: On porttikäytävän koodi! Contact for gate code! Portkod behövs!

Northern Friends (Oulu / Uleåborg + Muhos + Kokkola / Karleby)

Päivä / Day / Dag: Sopimuksen mukaan By arrangement Enligt överenskommelse

Aika / Time / Tid: Sopimuksen mukaan By arrangement Enligt överenskommelse

Tiedot / Info / Uppgift: Jane Rose jane.rose139@gmail.com 08 533 3057

Paikka / Place / Plats: Sopimuksen mukaan By arrangement Enligt överenskommelse

Tampere / Tammerfors

Päivä / Day / Dag: Joka kuun 3. lauantai 3rd Sat. of the month 3de lörd. i månaden

Aika / Time / Tid: klo 14.00 2pm kl.14.00

Tiedot / Info / Uppgift: Leena Lampela lampelanleena@gmail.com 041 518 8267

Paikka / Place / Plats: Tampereen Seurakuntien nuorisotalo, Kyttälänkatu 1. A rappu / block / trappa

Muu / Other / Övrig: Ovet auki klo 13.30 Doors open at 1.30pm Dörren öppnar kl.13.30

Turku / Åbo

Päivä / Day / Dag: Joka sunnuntai Every Sunday Varje söndag

Aika / Time / Tid: klo 13.00 1pm kl.13.00

Tiedot / Info / Uppgift: Heather Lundberg Fowler fovler@hotmail.co.uk 040 876 9163

Paikka / Place / Plats: Ystävien koteja Friends' homes Vänners hem

Muu / Other / Övrig: Ota yhteyttä etukäteen! Contact beforehand! Ta kontakt på förhand!

Ekenäs / Tammisaari

Päivä / Day / Dag: Joka sunnuntai Every Sunday Varje söndag

Aika / Time / Tid: klo 11.00 11am kl.11.00

Tiedot / Info / Uppgift: Birgit Rancken brancken@surfnet.fi 019 205 472

Paikka / Place / Plats: Västervik Andaktshus / Meeting House, Västervikvägen 139, 10600 Ekenäs

Muu / Other / Övrig: Ota yhteyttä etukäteen! Contact beforehand! Ta kontakt på förhand!

~~~~~

Thank you so much to all contributors (already named) and to all language checkers/translators:

Kiitos oikein paljon artikkeleitten kirjoittaneille (jo mainittu) sekä kielentarkistajille/kääntäjille:

Tack så mycket till alla (redan nämnts) som skrev artiklar och till språkcheckarna/översättarna:

*Omar El Begawy, Jocke Fagerström, Heather Lundberg Fowler,
Tiina Häkkinen, Emma Juslin, Päivi Laalo, U-L Lundberg, Tomi Mäntylä.*

Mike Fowler 0408163583 fovler@hotmail.co.uk Uudenmaankatu/Nylandsgatan 3b34 20500 Turku/Åbo